

UPPSALA
UNIVERSITET

Desperat efter prat och att ligga som stigma

Tinder ur ett normaliseringsperspektiv

Författare: Martin Selin och Sebastian Rylander

Handledare: Henrik Furst

Uppsala universitet

Sociologiska institutionen

Sociologi C, HT 16

Abstract

Internet dating has, since the 1990s, become increasingly popular and has in recent years moved from websites to apps in smartphones that streamline the process of meeting other individuals. One of these apps is Tinder, which revolutionized internet dating through its peculiar way to match users. Although the app is very popular it seems that it is not fully acceptable to use it. The use of the app has been compared to similar embarrassment identified in research on Internet dating sites. The purpose of this paper is to examine how Tinder-users normalize their use and the strategies they use to normalize it, and to understand the relationship between embarrassment and normalization. The study is based on semi-structured interviews conducted with 10 students at Uppsala University who actively used Tinder. The theoretical framework is based on a number of key concepts, labeling theory, social norms, soft and hard stigma, normalization, normification and strategies to avoid the stigma.

Tinder is normalized among its users. But even tho the app is considered normal the users still have to behave in a certain way when they use the app. It is a normalization within certain limits. They use strategies to avoid the embarrassment associated with so-called hookup culture or the perception of users as desperate in the search for a more "serious" relationship. The declared normalization and the perceived embarrassment associated with soft stigma are managed using various strategies and seem to take different forms depending on what embarrassment is based in.

Previous research has shown that internet dating is linked to stigma, but that stigma has diminished in power over the last 20 years. However, previous research has not highlighted the normalization processes and the strategies that appear to normalize the internet dating and manage the stigma. The strategies identified in the material for this thesis appeared in previous research, except for the strategy "renouncement of personal commitment". We believe that Tinder-users adapt education as a strategy to normalize its use and stresses usage as something quite normal. Other strategies were used to normify use. To normify means to construct an action or behavior so that it falls within the boundaries of what is socially acceptable.

KEYWORDS: Tinder, Stigma, Normalisation, Normification, Strategies

Abstract

Internetdejting har sedan 1990-talet blivit allt mer populärt och har under de senaste åren förflyttats från webbplatser till appar i smartphones som effektiviserar processen att träffa andra individer. En av dessa appar är Tinder som revolutionerat internetdejting genom sitt säregna sätt att matcha ihop användare. Trots att många använder applikationen verkar det inte vara fullt ut accepterat att använda den. Användningen av appen kopplas till liknande förlägenhet som identifierats i forskning om internetdejting på webbplatser. Syftet med uppsatsen är att undersöka hur Tinderanvändare normaliserar sitt användande och de strategier de använder sig av för att normalisera sitt användande och hur man kan förstå sambandet mellan förlägenhet och normalisering. Undersökningen baseras på semistrukturerade intervjuer där 10 studenter vid Uppsala universitet som aktivt använt Tinder. Uppsatsens teoretiska ramverk bygger på stämplingsteori där sociala normer, mjuka och hårda stigman, normalisering, normifiering och strategier för att undvika stigma utgör centrala begrepp.

Tinder har normaliserats bland dess användare. Men att det är normalt innebär också att de måste bete sig på ett visst sätt när de använder appen. Det är en normalisering inom vissa ramar. De använder strategier för att undvika den förlägenhet som förknippas med kopplingen mellan appen och så kallad hookupkultur eller att man ska ses som desperat i sökandet efter en längre ”seriös” relation. Den förklarade normaliseringen och den upplevda förlägenheten förknippat med stigmatisering hanteras med hjälp av olika strategier och verkar ta sig olika form beroende på vad förlägenheten grundar sig i.

Tidigare forskning har visat att internetdejting kopplats till stigma men att detta stigma har avtagit i kraft under de senaste 20 åren. Dock har tidigare forskning inte belyst de normaliseringsprocesser och de strategier som förekommer för att normalisera och hantera stigmat. De strategier som kunnat identifieras i undersökningen föreföll sig i största delen vara samma som tidigare forskning även sett, med undantag för Avsägande av det egna engagemanget som kunde identifieras här. Vi menar att Tinderanvändare använder sig av Utbildning som strategi för att normalisera sitt användande och framhåller användande som något helt normalt. Övriga strategier som identifierades användes för att normifiera användande. Att normifiera innebär att konstruera sitt användande så att det faller inom det som är socialt accepterat.

NYCKELORD: Tinder, Stigma, Normalisering, Normifiering, Strategier

Innehållsförteckning

Inledning	5
Syfte och Frågeställningar	7
Disposition	7
Litteraturoversikt	8
<i>Användande av Tinder</i>	8
<i>Hookup Culture - Hookupkultur</i>	9
<i>Love Happens - Kärleksideal</i>	10
Teoretiskt ramverk	11
<i>Goffman och stigma</i>	11
<i>Sociala normer</i>	12
<i>Normalisering och Normifiering</i>	12
<i>Strategier och hantering av stigma</i>	13
Metod	14
<i>Urval</i>	15
<i>Genomförande</i>	17
<i>Validitet och reliabilitet</i>	21
<i>Etiska förhållningsprinciper</i>	21
<i>Överväganden och begränsningar</i>	22
Resultat	23
<i>Normaliseringsprocessen</i>	24
<i>Negativa stereotyper</i>	25
<i>Normaliserings- och Normifieringsstrategier</i>	29
<i>Tinder i sociala sammanhang</i>	34
Diskussion	35
Referenser	40
Bilagor	43
<i>Bilaga 1 Kodschema</i>	43
<i>Bilaga 2. Informationsbrev</i>	44

Inledning

I alla tider har det funnits normer och regler för hur man ska träffa partners och tillfälliga förbindelser. I Sverige idag får många en första kontakt för dejting via internet och var fjärde partnerrelation inleds med hjälp av internet (Carling, 2010, 15 april) och antagligen inleds många tillfälliga förbindelser på samma sätt. Denna möjlighet till möten kommer av internets framfart under 1990-talet, då en helt ny värld öppnades upp för sociala interaktioner som inte tidigare varit möjlig. Detta digitala medium som ständigt fanns tillgängligt och som allt mer globalt medförde att geografiska avstånd blev mindre begränsande och investering i social interaktion allt mindre kostsam än tidigare (Lawson, 2006).

Initialt så tog sig detta formen av omedelbara meddelanden via e-post, men med tiden kom allt fler webbsidor att ta vara på den nya tekniken och specialiserade sig mot förmedlande av sociala kontakter mellan individer som valde att bli medlemmar och härmed tar fenomenet internetdejting sin form. Några välkända exempel på dessa tidiga internetdejtingsidor är *Match.com* och *eHarmony* som varit aktivt verksamma sedan 1995 (Match, 2016) och 2000 (eHarmony, 2016). Då dessa tidiga sidor var generellt framtagna gällande preferenser vid dejting kom nyare varianter att ha mer nischat fokus. Här kom en senare att se till vilka preferenser som skulle kunna finnas hos individer men som inte kan tillgodoses av de alternativ som redan existerade. Det gällande exempelvis ras, etnicitet, sexuell läggning, religion m.m. och exempel på sidor som utnyttjat detta är *jDate*, *ManHunt* och *BlackChristianPeopleMeet* som kommit att bli populära exempel.

Under slutet av 1990-talet och in mot början av 2000-talet började lanseras allt fler av vad som kom att kallas för sociala nätverkssidor och dessa var menade att på olika sätt föra människor samman i nätverk efter vald nisch (Boyd & Ellison, 2007). Med tiden kom vissa att försvinna och andra att växa sig större och under 2010-talet ta form i gigantiska webbaserade nätverk så väl som smartphoneapplikationer. Dessa sociala nätverk kommer här att till viss del att sammanfoga sig med den redan existerande internetdejtingkulturen som växt fram under samma period och forma hybridformer. En av dessa är Tinder som revolutionerat den digitala dejtingsfären. Applikationen snittade under 2015 cirka 9,6 miljoner användare dagligen (gotinder.com, 2016).

Som författare har vi själva haft förförståelsen att applikationen är ett snabbt och enkelt sätt för individer att inleda sexuella relationer eller långsiktiga parförhållanden. Men skaparna marknadsför Tinder som ett medium för att föra samman individer oavsett bakomliggande intentioner. Man kan därför anta att det finns fler användningsområden än vad vår förförståelse gör gällande. Tidigare forskning på området Tinder och onlinedejting som generellt fenomen har visat att det som verkar motiverar personer att använda sig av dessa medier rör användares generella idéer kring bland annat möjligheten att finna kärlek, tillgång till tillfälliga sexuella möten, enklare kommunikationsmöjligheter, möjlighet till bekräftelse och uttryck för trendmedvetenhet (Sumter, Vandenbosch & Ligtenberg, 2016; Barraket & Henry-Waring, 2008; Pew Research Centre, 2013). Vidare forskning på internetdejting har beskrivit det stå i stark kontrast till traditionella sätt att finna romantiska relationer (Hardey,

2002). Här beskrivs relationer som skapas utanför internet som mer eftersträvansvärda då de anses mer rena och äkta genom att personer träffas personligen och blir kära. Dessa dominanta ideologier menar att kärlek "bara händer" och att den inte kan planeras, köpas eller hittas genom en sökmotor. Men trots en eftersträvan av spontan och romantisk kärlek verkar här allt fler söka sig till rationaliserade genvägar (så som internetdejting) till att hitta en matchande partner (Hollander, 2004).

Även om internetdejting i olika former är ett växande fenomen visar flera studier på att en stor andel människor fortfarande håller negativa attityder mot fenomenet och dess användare. Bland annat är det en relativt utbredd åsikt att människor som använder sig av internetdejtingtjänster är desperata eller att man helt enkelt att internet inte bör användas för att hitta en partner (Madden & Lenhart, 2006; Pew Research Center, 2013, 2016). En del av de negativa attityderna härrör från en misstänksamhet mot internet i allmänhet. Många människor drar sig för att offentliggöra personlig information på internet eller misstänker att andra användare ljuger om sin civilstatus (Madden et al. 2006). Det är alltså en del av svaret på frågan varför ett så pass populärt verktyg för att hitta romantiska relationer fortfarande ses på så negativt av så många. Men hur hanterar faktiska användare av dejtingtjänster denna negativa inställning? Och varför ser man användare av dejtingtjänster som desperata i så stor utsträckning fast det är så populärt?

Hur Tinder fungerar

Som redan klargjorts är Tinder idag ett av de mer populära verktygen för internetdejting. Genom att effektivt matcha ihop individer får fler personer möjligheten att interagera med varandra än någonsin förut menar man på sin pressida (gotinder.com, 2016), där man menar att över 26 miljoner matchningar sker varje dag och 10 miljarder matchningar över appens existens, i 196 länder. Även vetenskaplig forskning visar på att användare upplever att de har större möjligheter till romantiska relationer i och med Tinder (Hobbs, Owen, & Gerber, 2016). Men hur fungerar appen? Vad är det som gör att dessa människor kopplas samman?

Det börjar med att ett konto skapas via Tinders egna smartphoneapplikation eller över gotinder.com, där kontot direkt står kopplat till användarens konto på socialmediajätten Facebook. Alltså krävs ett konto på Facebook för att kunna skapa ett konto för Tinder. Vidare genereras användarinformation från Facebook till Tinder automatiskt där individens namn, ålder och fem bilder skapar den nya tinderprofilen. Därefter kan användaren själv ändra dessa bilder mot andra från Facebook eller egna bilder, ställa en avståndsgräns för hur långt bort denne vill träffa andra användare som är aktiva, vilket åldersspann och vilket kön som föredras. Den 15e november 2016 gick Tinder ut med att de nu har infört 37 nya valmöjligheter för könsidentitet där en rad olika transidentiteter m.fl. nu fick möjlighet att välja en bättre passande inställning.

När väl inställningarna är klara får den nya användaren upp andra användare som passar in på de valda preferenserna och som själv har motsvarande preferenser som passar. Är användaren intresserad sveper denne över skärmen åt höger och är den ointresserad så görs samma åt

vänster. Där av swipea från engelskans swipe. Om båda väljer att swipea åt höger sker en matchning där de båda användarna kopplas samman i ett avskilt chattrum där fortsatt kontakt sker. Visar det sig senare att matchningen på något sätt inte lever upp till en användarnas förväntningar kan denne enkelt ta bort matchningen och fortsätta använda appen som om matchningen aldrig hänt. Detta är något som skiljer sig mot majoriteten av tidigare internetdejtingmedier då man enbart kan föra kontakt med andra användare som också är intresserade av den aktuella användaren och inte med de som inte delar intresset. För att ge ytterligare information om den egna personligheten kan andra sociala medier så som Instagram och Spotify kopplas till det egna tinderkontot och därmed visa bilder, videor och musik som är kopplat till individen.

Syfte och Frågeställningar

Vid framtagningen av uppsatsens syfte och kompletterande frågeställningar låg det generella intresset i upplevd förlägenhet, normalisering och normifiering genom strategier samt sociala normer kring internetdejtingmediet Tinder. Problemet som uppstod var här att det var svårt att sätta finger på exakt vad den upplevda förlägenheten kring Tinder bottnade sig i och hur den tog sig uttryck. Med detta i åtanke kom uppsatsens syfte och frågeställningar formuleras enligt följande:

Vilka olika strategier använder Tinderanvändare för att normalisera och normifiera sitt användande? Hur ser sambandet mellan förlägenhet och normalisering ut kring användandet av Tinder?

Disposition

Litteraturöversikt

Kapitlet ämnar ge en översikt över den tidigare forskning på området kring Tinder, kärleksidealet Love Happens och Hookupkultur.

Metod

I metodavsnittet beskrivs uppsatsens tillvägagångssätt. För att göra detta avsnitt så enkelt och översiktligt som möjligt är det uppdelat i fem huvuddelar Metodval, Urval, Genomförande, Validitet och Reliabilitet samt Etiska överväganden. Kapitlet avslutas med en diskussion kring de överväganden och begränsningar som undersökningens metod förhållit sig till.

Teori

Här sammanfattas uppsatsens teoretiska ramverk genom de begrepp och teorier som kommer att användas för att tolka insamlat material.

Resultat & Analys

I detta avsnitt presenteras undersökningens huvudfynd i form av utdrag och signifikanta uttalanden från informanterna i samband med en analys utifrån det teoretiska ramverk och den begreppsapparat som tagits fram samt hur dessa förhåller sig till varandra.

Avslutande Diskussion

Först sammanfattas resultaten och analysen i relation till uppsatsens syfte, frågeställningar och teoretiska ansats. Utfallet av metoden diskuteras också i detta avsnitt samt resultatet i relation till tidigare forskning och implikationer för framtida forskning inom ämnet.

Litteraturöversikt

I följande kapitel kommer bakgrund till användande av Tinder att presenteras utifrån den forskning som fokuserat på vilka anledningar individer ger till sitt eget användande av applikationen samt vilka attityder som finns till internetdejting. Utöver detta kommer även forskning som undersökt kärleksidealet Love Happens och dejtingtrenden kring Hookupkultur att presenteras.

Användande av Tinder

Undersökningar på området Tinder och online dejting som generellt fenomen tyder på att det som verkar motiverar personer att använda sig av dessa medier rör mer generellt rör västerländskt normerade tankar kring bland annat möjligheten att finna kärlek, tillgång till tillfälliga sexuella möten, enklare kommunikationsmöjligheter, möjlighet till bekräftelse och uttryck för trendmedvetenhet (Sumter et al. 2016; Barraket & Henry-Waring, 2008; Pew Research Centre, 2013).

Även om Tinder i stor utsträckning kan användas som ett verktyg för att snabbt hitta tillfälliga sexuella kontakter finns det givetvis andra skäl som motiverar personer till att använda applikationen och denna motivation är i sin tur en faktor som kan indikera hur applikationen kommer att användas i framtiden. Viss forskning har visat att de användare som är mer orienterade mot att hitta en romantisk partner genom Tinder med större sannolikhet träffar användare utanför appen med samma mål än användare som uppger andra motivationer för att använda appen (Sumter et al. 2016). Men eftersom motivationer och behovstillfredsställelse varierar från användare till användare, delvis beroende på ålder och genus, finns det naturligtvis andra användningsområden på Tinder och liknande appar, än tillfälliga sexuella kontakter och relationer som skapas genom dessa appar är inte begränsade till enbart kortvariga sexuella möten (Gudelunas, 2012; Hobbs. et al. 2016; Sumter et al. 2016).

Dock verkar sökandet efter tillfälliga sexuella kontakter fortfarande vara ett prominent användningsområde vid sidan av andra områden, det kan således anses rimligt att se Tinder som ett potentiellt verktyg och uttryck för hookupkulturen.

Aktuell forskning från Pew Research Center (2016) visar hur attityder till internetdejting har blivit mer positiva de gångna åren men att en del av stigmat finns kvar. I jämförelse med för 10 år sedan anser fler att internetdejting är ett bra sätt att träffa en partner och färre anser att personer som använder sig av internetdejting är desperata (Pew Research Center, 2016). Samma undersökning visar även att stigmat verkar ha lättat under de senaste åren och att attityder gentemot internetdejting generellt blivit mer positiva. Samtidigt visar resultat att två tredjedelar av de som använt sig av internetdejting faktiskt gått på dejt med någon de träffat över internet, vilket visar på en ökning över de senaste 10 åren då endast 43% hade träffat

någon via dejtingsidor eller appar 2005, men att en tredjedel fortfarande inte har träffat andra användare.

Men hänvisning till tidigare forskning kan vi se att internetdejting befinner sig i en normaliseringsprocess då stigmat verkar avta och användningen också öka. Viss forskning hävdar att nya teknologier kan spridas genom diffusion i sociala nätverk då nya användare agerar evangelister som sprider det goda ordet om teknologin (Sautter, Tippett, & Morgan, 2010). Det som inte den tidigare forskningen har fångat är dock hur användare normaliserar sitt användande och hur de hanterar stigma. Det som är fokus för denna uppsats är hur användare normaliserar sitt användande av Tinder och vilka bakomliggande föreställningar om internetdejting som formar deras förhållningssätt.

Viktigt att påpeka är att Pew:s undersökning är en nationell enkätundersökning gjort i USA. Det är givetvis inte oproblematiskt eftersom denna uppsats kommer att undersöka stigma och normalisering i Sverige. Men den viktigaste poängen som görs med undersökningen är dock att stigmat mot internetdejting verkar ha minskat de senaste åren (Pew Reserch Center, 2016) vilket är en trend som sker också går att återfinna i Australien och flera europeiska länder (Barraket & Henry-Waring, 2008; Sumter et al. 2016)

Hookup Culture - Hookupkultur

Termen *hookup culture* har sitt ursprung i engelskans "to hook up" som fungerar som samlingsord för en rad olika former av sexuella möten vars innebörd inte ämnar leda till varaktiga romantiska relationer utan snarare syftar till enstaka möten mellan två individer med lite eller ingen tidigare bekantskap. (Bogle, 2007; Kelly, 2012; Lambert, Kahn, & Apple, 2003; Paul & Hayes, 2002; Paul, McManus, & Hayes 2000). Fenomenet i sig har under de senaste åren fått allt starkare fäste inom den västerländska högskolekulturen där det verkar visa på skiftande tendenser inom den rådande dejtingtrenden. Här blir korta, intima möten allt vanligare medan tidigare normer om långvarig dejting allt mer avtar (Glenn & Marquandt, 2001; Reid, Elliott, & Webber, 2011).

Typiska egenskaper för det som fortsättningsvis kommer att kallas för hookupkulturen verkar främst röra dess effektivisering av tidigare dejtingmetoder. Effektivisering på så sätt att det går allt fortare fram och allt snabbare avslutar relationer än vad man tidigare varit van vid. Här finns möjligheten att med låg grad av ansträngning enkelt möta en främmande person som man sedan innan delar det outtalade målet om tillfälligt sex, för att sedan skiljas åt och inte ses mer. Fortsättningsvis finns möjligheten att nästa kväll möta någon helt annan efter samma procedur. Dessa nya möjligheter medför även att vissa förväntningar om det generella deltagandet i hookupkulturen ter sig som en skev föreställning om hur det egentliga läget ser ut. Undersökningar av bland andra Paul et. al (2000) och Paul & Heyes (2002) har visat på att collegestudenter i genomsnitt tror att allt fler deltar i hookupkulturen än vad collegestudenter själva rapporterar att de gör.

I och med den rådande skiftningen i normering kring dejting och hookupkulturen i sig uppstår vissa problem relaterade till förlägenhet och skamkänslor. Det är möjligt att synen på hookupkultur färgar av sig på Tinder om man nu ser Tinder som ett uttryck för hookupkultur.

Love Happens - Kärleksideal

Enligt Hardey (2002) är den dominanta västerländska kärleksideologin på olika sätt i motsättning till internetdejting. Denna ideologi, som kommer att benämnas "Love Happens" innefattar olika föreställningar om kärlek, hur kärlek bör uppkomma och vad som räknas som äkta och oäkta. Kärlek är här något som uppstår spontant och som inte går att planera, köpa eller hitta genom en sökmotor. I en samling undersökningar av Hefner & Wilson (2016) förklaras hur det verkar som att stor del av våra uppfattningar om hur romantiska relationer bör uppstå och fungera kommer grundar sig i olika populärkulturella uttryck så som romantiska komedier, sagor och disneyfilmer. Dessa uppfattningar följer oss genom hela livet genom olika uttryck för alla åldrar och det är genom dessa vi lär oss hur idealrelationen bör se ut och fungerar där delar av idealet som "kärlek vid första ögonkastet" och "kärleken övervinner allt" är eftersträvansvärda medel för att slutligen uppnå det ultimata målet av idealet som beskrivs som att leva lyckliga tillsammans i alla sina dagar. Även Anthony Giddens skriver om den ideala kärleksrelationen som baserad på ömsesidig kärlek och jämlikhet mellan parterna, där sökandet efter den rätte blir sökandet efter en gemensam biografi varvid självet skapas och vidhålls (Giddens, 1992, s. 46).

Internetdejting skapar en rationaliserad genväg till att hitta en kompatibel partner vilket står i motsättning till det den mer traditionella spontana och romantiska synen på kärlek och partnerskap (Hollander, 2002). Denna ideologi kan vara värd att ta i beaktning eftersom den givetvis kan påverka hur informanterna och andra i deras nätverk ser på Tinder och internetdejting. Att identifiera de förgivettagna normerna gällande kärlek som informanterna håller kan vara viktigt eftersom dessa kan fungera som referenspunkt i deras förhållningssätt till Tinder som ett verktyg att hitta en partner igenom.

Med tanke på att Tinder har många olika sätt att användas på, det vill säga att användare söker både tillfälliga kontakter och långvariga relationer (Hobbs. et al. 2016; Sumter et al. 2016), verkar det som att både hookupkultur och mer traditionella kärleks eller relationsideal närvarande hos användare på Tinder. Hur dessa hookupkultur och "Love Happens" förhåller sig till normalisering och stigma kommer beskrivas mer utförligt i resultatdelen. Men det kan nämnas att båda de två sätten att närma sig kärlek och intima relationer är förknippad med synen på Tinder och dess användare.

Teoretiskt ramverk

Goffman och stigma

Med hjälp av Goffmans stämplingsteori och begreppet stigma kan vi förstå hur personer förhåller sig till andra utifrån vad som enligt sociala normer accepteras av majoriteten av individerna i det rådande samhället. Stigmatisering som begrepp förklarar hur individer med en viss uppsättning egenskaper tilldelas negativa uppfattningar och stereotyper utefter det normativa regelverk som samhället följer. Således kan ordet stigma eller stämpling härledas till den sociala stämpling som sker en individ som inte följer de rådande normer och som medför negativa konsekvenser (Goffman, 1963, ss. 13-14).

Stigma kan vara både förtäckt eller uppenbart för betraktaren. Ett visst beteende, som exempelvis att använda Tinder, är inte alltid känt av andra. Det som avslöjar individers stigma är det som sägs genom individens sociala information. En rad symboler som antingen tyder på status eller stigma ger oss ledtrådar kring individers mer dolda egenskaper (Goffman, 1963, ss. 51-21). Dessa symboler är också något som aktörer förhåller sig till i interaktion med andra. De antagen vi gör om hur en person bör vara är i hög grad förgivettagna och kommer till medvetande först när något bryter mot det förväntade mönstret. Det är alltså först när stigmat är synligt som det får någon effekt (Goffman, 1963, s. 14).

Här förklaras således stigmatiserade individen som misskrediterade eller misskreditabla. En misskrediterad individ har här ett synligt stigma som även är känt av andra, medan den misskreditabla istället arbetar för att dölja sitt stigma från andra (Goffman, 1963, s. 50). Dessa två tar sig uttryck i tre tydliga kategorier av stigma, där den första är det fysiska stigmat som tar sin form i kroppsliga avvikelser (Goffman, 1963, s. 14). Här ges fysiska handikapp som exempel. Vidare beskriver Goffman även osynliga stigma som snarare är kopplade till en individs beteende. Dessa är svårare att identifiera då de inte är synliga i den mån som de kroppsliga, utan snarare blir visuella vid handlande då som inte sker i linje med det accepterade. Homosexuella och missbrukare ges här som exempel på grupper som tilldelas ett osynligt stigma då handlingar som associeras med dessa grupper i olika kontext inte alltid ansetts vara socialt accepterade.

Den tredje och sista formen av stigma som Goffman identifierar är stigma som tilldelas individer på basis av deras tillskrivna grupptillhörighet. Dessa grupper tilldelas ofta negativa stereotyper och förutfattade meningar. Vanliga grupper som stigmatiseras enligt den här kategorin har inte sällan med religiös åskådning, etnicitet, klass eller kön att göra. När individen är medveten om sitt stigma skapar det en diskrepans i den individens tillskrivna sociala identitet och den av henne själv upplevda sociala identiteten. Den stigmatiserade kan alltså bli medveten om sitt stigma och är kapabel att anta den normales perspektiv med vilket den granskar sig själv genom. Det är dock viktigt att notera att inte alla icke önskvärda attribut eller beteenden är stigma. Bara de egenskaper som motsäger de stereotypa föreställningar om hur en viss person är eller bör vara betecknas som stigma (Goffman, 1963, s. 13).

Sociala normer

För att kunna förstå hur stigma tar sitt uttryck och grunden till dess existens behövs en förklaring till dess grund i sociala normer. Goffman förklarar dessa som nödvändiga för att samtliga medlemmar i samhället behöver en viss gemensam stomme av förväntningar. Dessa normer vidmakthålls här delvis på grund av att de är institutionaliserad och när någon bryter en regel sätts vissa åtgärder in för att avhjälpa skadan. Det oönskade beteendet upphör och skadan kan repareras, vare sig om det sker genom kontrollorgan eller genom den skyldiges eget åtgärdande (Goffman, 1963, s. 132).

Vidare förklaras att normer rörande identiteten och den individuella tillvaron är av särskilt slag och att lyckas eller misslyckas med att fylla dessa normer har direkt påverkan på individens psykiska integritet. Speciellt normer rörande samvaro mellan människor kan således avgöra om individers agerande i sociala situationer accepteras och här skapas således identitetsnormerna avvikelser såväl som eftertraktade beteenden. Vidare problematiskt med just dessa normer förklarar Goffman ligger i dess väldigt spridda natur och att inte någon individ rent praktiskt kan uppfylla alla de existerande sociala normer samtidigt utom möjligtvis en ung, gift, vit, heterosexuell, protestantisk barnafader, med högre utbildning, bosatt i Nordamerikansk stad, fullt sysselsatt, med frisk hy, av normal längd och vikt samt nyligen slagit någon form av idrottsrekord. Individer som inte uppfyller en eller flera av dessa menar Goffman sannolikt till viss grad känner sig otillräcklig, ovärdig eller underlägsen (Goffman, 1963, s. 133). Att inte kunna uppfylla de sociala normerna genom avvikelse kommer därför leda till stigma.

Normalisering och Normifiering

Vad är normalitet?

Goffman beskriver vidare i *The Interaction Order* (1983, s. 5) att normalitet kan ses som en kollektiv bedrift vilken möjliggörs genom ordnade interaktioner som förutses genom en stor bas av delade kognitiva föreställningar. Att se sig själv som normal betyder därför att man får inkorporera de standarder som finns på ett bredare samhällsplan och även att man möter andras förväntningar på hur vi bör vara. Här kommer åter Goffmans stigmabegrepp in i bilden då det fungerar som ett verktyg för att tydliggöra de som inte passar in i interaktionsordningen. På så sätt upprätthålls rollerna av de normala och de stigmatiserade genom att de processer som kategoriserar individer genom internaliserade normer eller disciplinering. Så väl stigmatiserade som normala har då förståelse för hur beteende som anses onormalt är resultat av ett misslyckande att uppnå rådande standarder. Normaliteten behålls därför vidare genom observation av de oskrivna regler och tyst kunskap som i sig möjliggör förutsägbara konstruktioner av verkligheten. Här förklarar Goffman de individuella sociala interaktionerna som nyckel till konstruktionen av mikroverkligheten som makrostrukturerna sedan vilar på (1983, s. 8).

Normalisering vs. Normifiering

En viktig distinktion Goffman gör i sin diskussion kring de stigmatiserade och de normala rör just normalisering och normifiering. De båda syftar till att stigmatiserade individer ska upplevas som normala men tar sig uttryck på skilda sätt och av skilda individer. Normifiering

menas här vara den stigmatiserades försök till att utföra de normativt förväntade handlingar som ser till att sociala interaktioner kan fortsätta flöda med målet att presentera sig som normal, medans fullständig normalisering enbart kan ske genom att de normala accepterar den stigmatiserade individen och behandlar denne som om den inte hade något stigma (Goffman, 1963, s. 39). Således räcker det inte med att presentera sig själv i enlighet med det man identifierat som socialt accepterat och normalt, utan det är först när de normala fullt accepterar individen som stigmat kan ses som borttaget. För att uppnå normalisering eller normifiering kan den stigmatiserade hantera sitt stigma med hjälp av olika strategier och tekniker för att upplevas som mer normal.

Strategier och hantering av stigma

Senare undersökningar av bland andra Kraus (2010) beskriver hur forskning på fritidsaktiviteter och stigma idag har gått ifrån den starka definition som tidigare präglade forskning inom stämplingsteori. Här har man istället undersökt olika fritidsaktiviteter och i vilken grad de anses vara socialt accepterade och vad denna acceptans verkar ha sin grund i. Man har gått från ett hårt stigma med allvarliga konsekvenser av avvikande beteende, gentemot att undersöka ett mjukare stigma där konsekvenserna av avvikande beteende istället äventyrar en persons självkänsla, känsla av identitet och stolthet. Här kan således det mjuka stigmat finnas inom grupper där man annars saknar hårda stigma och identifieras som en mindre allvarlig form av oönskat attribut eller att individen tillhör en negativ stereotyp (Kraus, 2010). Avvägningen har här gjorts att det stigma som avses undersökas i uppsatsen lutar mer åt det nyare sätt att se på ett mjukt stigma (*Eng*; Soft stigma), även om det rör sig om ett allt lösare beteende än etablerade fritidsintressen, gentemot den klassiska bilden av hårt stigma som presenteras av Goffman (1963). Däremot anses att kunskap om Goffmans stigma och stämplingsteori utgör grunden för att förstå den empiri som uppsatsen avser samla in och analysera, men även för att kunna svara på syfte och frågeställningar.

Motstånd

Medlemmar av en diskrediterad grupp kan välja att ta avstånd från andra medlemmar i gruppen. Genom att ta avstånd till andra medlemmar som uppvisar oönskade egenskaper som nedvärdera av samhället i stort kan enskilda medlemmar av den stigmatiserade gruppen slippa undan att associeras de negativa egenskaperna (Kraus, 2010). Exempelvis kan Tinderanvändare ta avstånd från andra som i sin självpresentation använder allt för promiskuösa bilder eller som de menar använder appen på ett sätt som är förknippat med negativa stereotyper. Genom att göra det drar de en skiljelinje mellan sitt eget användande och intentioner med appen gentemot andra användare.

Hemlighetshållande

Likt strategier använda av marginaliserade grupper (Goffman, 1963, ss. 28-29) delar vissa Tinderanvändare upp sin sociala värld. Användare kan helt enkelt välja att berätta om att denne är aktiv på Tinder för vissa personer och hålla det hemligt för andra som han eller hon vet är accepterande. Generellt är våra informanter öppna med de flesta om att de är aktiva på Tinder. Dock är informanterna mer selektiva när det kommer till att dela med sig av andra aktiviteter relaterade till appen vilket kan ses som ett strategiskt sätt att hantera stigma genom hemlighetshållande (Kraus, 2010).

Hantera personlig fasad

En fasad (*Eng; front*) kan syfta till ansiktsuttryck, rörelser, kläder och smycken eller beteende (Goffman, 1990, s.34). I uppsatsen kommer begreppet att användas för att undersöka och förklara det sistnämnda. Tinderanvändare kan exempelvis agera på ett särskilt sätt när de berättar om appen för att inte förknippas med negativa stereotyper rörande internetdejting. Det kan vara att användare tillskriver sig själv vissa egenskaper framför andra eller undviker att berätta om att de är aktiva på Tinder för människor de vet förknippar den starkt med negativa egenskaper eller att man på andra sätt drar en skiljelinje mellan sig själv och den stereotypiserade gruppen.

Utbildning

Denna strategi kan användas för att förbättra en grups eller en handlings status genom att lyfta fram de positiva aspekterna och konsekvenserna av en handling (Kraus, 2010). Utbildning skiljer sig från "hantering av personlig fasad" genom att man aktivt konfronterar negativa stereotyper och försöka motverka dem genom att belysa egenskaper med Tinder som är normativt accepterade. Tinderanvändare kan exempelvis understryka hur appen kan hjälpa blyga eller tillbakadragna personer att hitta legitima förhållanden som kanske inte hade varit möjliga att etablera i en icke virtuell socialmiljö vilket kan motverka negativ stereotypifiering av appen (Kraus, 2010).

Metod

Följande kapitel kommer att redogöra för den kvalitativa ansats undersökningens metodologiska stomme bygger på. Utöver detta kommer även kriterier för urval, val av datainsamling, genomförande, kodings- och analysförfarande, diskussion kring undersökningens validitet och reliabilitet, övervägningar, begränsningar samt etiska förhållningssätt att redogöras för. Detta för att kunna ge en så väl detaljerad bild som möjligt av undersökningens utförande, de olika val som gjordes och hur dessa beslut påverkade det slutgiltiga resultatet. Kapitlet kommer att avslutas med diskussion kring de styrkor och svagheter som råder utifrån det metodologiska arbete som undersökningen står på samt hur dessa kommer att påverka på vilket sätt undersökningens fynd kommer kunna tolkas.

Intervju som metod

Styrkan i valet av intervjuer som metod ligger i möjligheten att fånga upp individens egna erfarenheter och narrativ kring olika fenomenen på ett djupare plan vilket är lämpligt för uppsatsens syfte. Genom att ställa öppna frågor i intervjuerna ges informanterna (i den aktuella undersökningens fall) möjlighet att själva lyfta fram vilka föreställningar och erfarenheter som är viktiga för dem när det kommer till hur de själva och andra ser på användande av Tinder. Den valda metoden ger därför möjligheten att låta informanterna berätta historier som kan vara av vikt för att kunna undersöka upplevelser, strategier och normaliseringsprocesser. Då undersökningen ämnade svara på frågor kring individers upplevelser, strategier och hur de normaliserar ett socialt fenomen ansågs en kvalitativ metodologisk ansats passa bra då dessa underlättar undersökningar som siktar på ett mer kvalitativt djup (Bryman, 2011, s. 415). Med hjälp av intervju som metod är det alltså möjligt

att producera data som är nödvändig för uppsatsens syfte vilket. Andra kvalitativa metoder med mer deltagande fokus, såsom netnografi, ansågs inte passa i detta fall eftersom interaktionen på Tinder sker i privata chattar eller ensidigt genom swipande och är således svår att komma åt.

Fördelen med en semistrukturerad intervju, till skillnad från ett helt ostrukturerat samtal, ligger också i intervjuguiden, som kan fungera vägvisare i samtalet mellan informant och forskare. Den kan påminna intervjuaren om vilka områden som behandlats och vilka som finns kvar (Aspers, 2011, ss 150-151). Intervjuguiden togs fram i ett tidigt skede av två primära anledningar. För det första gavs det då möjlighet att kunna operationalisera teoretiska begrepp från det teoretiska ramverket så att dessa blev konkreta och kunde ställas som enkla frågor direkt till informanterna. För det andra så kunde intervjuguiden testas vid en förstudie för att se så att de frågor som skulle ställas vid intervjuerna var relevanta och berörde teman som skulle vara fruktbara för ett slutgiltigt resultat. Vid semistrukturerad intervju behöver inte frågorna komma i en speciell ordning, inte heller måste alla frågor besvaras under intervjun. Den är strukturerad till den mån att ett visst antal områden önskas behandlas under intervjun men om annat av intresse tar upp mer tid än förväntat kommer det att ges det utrymme som krävs (Bryman, 2011, s. 415). Detta visade sig vara av värde för undersökningen då olika informanter lade olika vikt vid olika frågeområden och då det inte fanns några krav på ordning eller tid per område att förhålla sig till kunde denne lättare formulera sig och återkomma till tidigare områden om så önskades.

Urval

Urvalsprocessen skedde i två led. Ett initialt bekvämlighetsurval som följdes av ett mer målstyrt snöbolls- eller kedjeurval. För att kunna få tag i informanter till undersökningen utfördes initialt ett bekvämlighetsurval där undersökningen annonserades runt om på olika campus vid Uppsala universitet och lät möjliga informanter delta i undersökningen efter eget initiativ. Detta kom sedan att kompletteras med ett snöbollsurval (också kallat kedjeurval) där informanterna frågades om de visste om andra som de trodde skulle kunna tänka sig att dela men som inte redan anmält intresse. Problematiken som uppstod var att de informanter som valde att delta efter den initiala urvalsprocessen hade en väldigt positiv inställning till Tinder och inte upplevde någon, eller en väldigt låg grad av stigmatisering. Det kan ha medfört en viss skevhet i urvalet då de informanter som själva ansökt om att medverka kan använda annorlunda strategier för normalisering och normifiering jämfört med mer förlägna användare.

Detta urvalsproblem var svårt att korrigera utan att använda sig av en ny urvalsstrategi. Det initiala urvalet var som sagt ett bekvämlighetsurval där informanterna själva fick ansöka om att delta i intervjuer. Sautter, Tippett och Morgan (2010) menar att stigma mot internet dejting kan ha en avskräckande verkan vilket medför att de användare som i högre grad känner skam eller förlägenhet inför sitt användande med förmodligen inte frivilligt kommer att ansöka om att delta i en intervju. Detta utgjorde ett problem eftersom stigma och förlägenhet är centralt för uppsatsens syfte och frågeställning.

Mättnad

Genom att byta urvalsstrategi till ett mer målinriktat snöbollsurval (Bryman, 2011, s. 351) var det möjligt att mer aktivt söka upp informanter med olika erfarenhet av Tinder och som håller olika perspektiv. Detta gjorde att vi kunde tillhandahålla ett material som var fruktbart för uppsatsens syfte. Den sekundära urvalsmetoden balanserade dessutom ut den eventuella skevheten i urvalet och gav det större variation. Det är viktigt eftersom vi strävar efter teoretisk mättnad i genom ett varierat urval även om det i princip omöjligt att uppnå full mättnad med ett så pass litet urval begränsat till universitetsstudenter. Genom att ha ett varierat urval har vi kunnat insamla ett relativt varierat material vilket har tillåtit oss att verkligen testa de koder som använts i analysen mot materialet för att testa om de ger stöd mot teorin (Aspers, 2011, ss. 201-202). Vi anser att graden av mättnad har ökat på grund av den sekundära urvalsstrategin. Eftersom intervjuerna skett löpande under ungefär två veckor har materialet kunnat transkriberas och kodas allteftersom och vi har kunnat analysera koderna parallellt med att intervjuerna genomfördes. Under processens gång har meningsskiljaktigheterna mellan diverse uttalanden inte stigit och koderna inte ökat i antal vilket indikerar att mättnaden i koderna därmed också ökat.

Urvalskriterier

Vid formulering av de rådande urvalsramarna togs vissa kriterier fram för att till viss del kunna styra urvalet efter problemformulering och för att kunna säkerställa att deltagande informanter var strategiskt utvalda i enlighet med den målstyrda urvalsmetodiken. På samma sätt uppfattades det som viktigt att inte göra urvalsramarna allt för snäva då det redan kunde vara svårt att hitta tillräckligt många intresserade deltagare till undersökningen. Utifrån dessa överväganden valdes följande urvalskriterier fram:

- Informanten skulle ha använt Tinder under en tidsperiod längre än två månader under det senaste året.
- Informanten skulle ha använt Tinder aktivt under den rådande tidsperioden, men vad som ansågs med aktivt gavs till informanten själv att avgöra på ett subjektivt plan. Men huvudsaken var att informanten själv såg sig som en aktiv användare av applikationen.
- Informanten skulle vara över 18 år gammal. Dels för att denne inte skulle behöva målsmans tillstånd att delta i undersökningen och dels för att Tinder har en åldersgräns på minst 18 år, så yngre informanter än 18 skulle inte använda applikationen i enlighet med applikationens användarvillkor.
- Informanten skulle studera vid Uppsala Universitet. Detta främst för att spegla den målgrupp som majoriteten av undersökningarna kring hookupkultur i litteraturöversikten behandlar, men även för att det är grupp som lätt kan nås via annonser på campus.

De framtagna urvalskriterierna framkom inte i annonsen som försökte hållas så enkla och rakt på sak som möjligt. Istället kontrollerades informanterna via mail eller sms innan intervjun bokades så att de uppfyllde urvalskriterierna. När detta säkerställdes bokades intervjumöte. . Totalt deltog 10 informanter i undersökningen, varav åtta var kvinnor och två var män.

Genomförande

Framtagning av intervjuguide

Vid framtagningen av intervjuguiden har relevanta frågeteman konkretiserats som speglar uppsatsens syfte och frågeställningar. Dessa teman utgjordes av: *beskrivning av det egna användandet av appen, användning av andra liknande medier, hur man berättar om sitt användande och för vem*. Genom dessa teman har uppsatsens begreppsapparat kunnat operationaliseras i intervjuguiden och teorin har alltså påverkat metoden i och med hur intervjuguiden utformades. Genom de teman som konstruerats blev det möjligt att utforska stigma, normalisering, sociala normer och strategier de förknippade med Tinder.

De exempelfrågor som tagits fram i samband med intervjuguiden formulerades på så sätt att de lätt skulle kunna styra vidare ett rådande samtal beroende på hur informanten kom att uttrycka sig och vad som ansågs relevant och intressant under intervjun. Frågorna är så öppna som möjligt och inte ledande för att informanten själv skulle behöva uttrycka sig så djupt och detaljerat som möjligt. Varje fråga kunde således lätt följas upp med följdfrågor för att låta informantens narrativ leda samtalet och intervjuaren mer fungera som katalysator för informantens egna berättande. Frågor som började med ordet *varför* byttes i så stor grad som möjligt ut mot omformulerade frågor som började med ordet *hur* då det inte på samma sätt kan anses angripande och inte sätter informanten i en försvarsposition som verkar kräva svar med god motivering (Becker, 2008, s. 69). Frågor av känslig karaktär undveks i så stor grad som möjligt då de inte var av intresse för undersökningen, men ansågs ligga i närliggande områden till det undersökningen ämnade ta reda på.

Intervjuguiden fanns tillgänglig för såväl informant som intervjuare under samtalets gång i form av en tankekarta och fanns därför hela tiden synlig för båda parter.

Förstudie

En förstudie utfördes innan de slutgiltiga intervjuerna som undersökningens empiriska material kom att bygga på. Förstudies syfte var att testa de tematiska frågeområden som tagits fram i intervjuguiden, men även att ge insikt i hur den rådande forskningsfrågan skulle kunna ändras och specificeras. Genomförandet av förstudien skedde på ett sätt som liknade de slutgiltigt tänkta intervjuerna för att simulera ett temporärt resultat som i sig skulle kunna indikera på problematiska frågeteman. Som Aspers skriver (2011, s. 74) så kan förstudien hjälpa forskaren att nå bättre insikt gällande vilken forskningsfråga som denne söker genom att ha kontakt mellan såväl teori som empiri. På så sätt kan även förstudien verka som en hjälpande hand för att ge bättre förståelse för framtagning av slutgiltig forskningsfråga, som inte allt sällan kan komma ta sin form först i undersökningens slutskeende.

Förstudiens frågeställning skiljde sig väsentligt från frågeställningen i den slutgiltiga uppsatsen, då den var inriktad på hur relationer skapas och hur man väljer att framställa sig på Tinder, istället för att fokusera på förlägenhet, normer och strategier. Men de frågor som formulerats baserade på den initiala frågeställningen gav även fruktbara svar som kunde användas i den slutgiltiga uppsatsen och samtidigt ge nya perspektiv på forskningsfrågan, vilket tyder på en forskningsprocess i ständig förändring.

Således kom det temporära resultatet ge återkoppling till de delar av intervjuguiden som också fungerade bra och som kunde vrida fokus vid kommande intervjuer samt de delar som behövde korrigeras för att bättre passa syftet. En enskild förstudieintervju ansågs vara nog för att testa intervjuguiden och den deltagande informanten valdes ut så ett sånt sätt så att denne skulle kunna passa in i den rådande urvalsramen för de slutgiltiga intervjuerna. Ett bekvämlighetsurval användes för att välja ut informanten som var känd av den ena intervjuaren sedan tidigare. I övrigt så genomfördes pilotstudien på samma sätt som de övriga intervjuerna vilket beskrivs under nästa underrubrik.

Det som huvudsakligen kom fram ur förstudien var att vissa av frågorna i intervjuguiden hade felaktigt fokus. Dessa som snarare utforskade självframställning genom bild och text kom att bytas ut mot frågor som istället sökte svara på informanternas eget användande och vem man berättade om detta för. I övrigt ansågs intervjuguiden kunna fungera vid huvudstudien.

Slutgiltiga intervjuer

I samtliga fall skedde valet av plats för intervju i samråd med informanten. Detta för att informanten ska känna sig bekväm för att främja ett så öppet samtal och produktivt samtal som möjligt. Platserna som valdes var i samtliga fall bokningsbara grupprum på olika campus i anslutning till Uppsala universitet. Grupprummen är privata vilket är fördelaktigt då vissa teman som berörs kan anses vara känsliga eller privata. Samtliga informanter var dessutom studenter och ombads komma med förslag på plats för intervjun. Detta för att få informanten att känna sig bekväm i intervjusituationen. Flera informanter gav olika campus som förslag och att hålla intervjuerna i en någorlunda familjär miljö bidrar till att hålla en jämn maktbalans och bidrar till ett öppet samtal på lika villkor (Aspers; 2011, s. 142). Platsen gjorde det dessutom möjligt att genomföra intervjuerna utan distraherande moment eller störande ljud. Koncentrationen, både från informanten och intervjuarens sida, kan då läggas på samtalet. Intervjun spelades in för vidare transkribering och kodning.

Transkribering

För att möjliggöra presentation, vidare kodning och i förlängningen analys av det utvunna materialet har intervjuerna transkriberats till textform. För att kunna ge en så detaljerad och precis återgivning av intervjun som möjligt har materialet transkriberats nära inpå intervjutillfället. Detta för att möjliggöra att element av intervjun utför det som sägs av intervjuaren eller informanten också fångas upp i texten. Det är givetvis fördelaktigt att transkribera när detaljer, stämningar och gester, fortfarande finns färskt i minnet. Alltså sådant som nödvändigtvis inte registreras i ljudupptagningen (Aspers, 2011, ss. 55-56).

Efter att inspelade intervjuer transkriberats följde en kodningsprocess där ljudupptagningarna transformerats till textform vilket är en mer analyserbar form. Denna process kom att ske i två faser som av olika anledning kom att ge innehållet nya egenskaper.

Kodningsprocessen

Detta avsnitt kommer att beskriva kodningens olika led både i förstudien och i de intervjuer som kom att användas och presenteras som resultat i uppsatsens slutgiltiga form.

Anledningen till att kodningen av förstudien också tas upp är för att den initiala kodningen har påverkat hur kodningen har genomförts i slutändan.

Initial kodning

Förstudien fungerande som ett verktyg där både teori, kodning och intervjuguide kunde testas mot empiriskt material. I den första fasen av kodningsprocessen skapades empirinära och deskriptiva koder. Initialt kodades materialet rad för rad med induktiv ansats. Det som kodades var då den faktiska meningen i vad informanten säger. Inga teoretiska begrepp eller förutbestämda kategorier styrde alltså kodningen i den första fasen. Aspens (2011, s. 169) förklarar en första initial kodning som öppen och att den med fördel utförs för att forskaren sedan innan inte har tillräckligt god kunskap om eller förståelse för fältet ännu.

En av anledningarna till att tillvägagångssättet såg ut enligt detta format var att den intervjuguide som användes behövde testas. Det som testet skulle svara till vad som gick att undersöka med rådande frågeteman och om det fanns anledning att ändra guiden till fortsatta intervjuer för att bättre kunna svara på rådande frågeställning och undersökningens primära syfte. Ännu en anledning att utföra induktiv kodning i ett tidigt stadie rör förmågan att översiktligt se vilket material som finns inom ett område forskaren är obekant med. Saknar forskaren erfarenhet inom fältet kan initial induktiv ansats bidra med bättre förståelse för det material som senare kommer att vidare analyseras med olika analysmetoder.

De deskriptiva koderna delades in mer omfattande teman. Koder som beskrev liknande företeelser eller rörde vid samma aspekter av samtalsämnet delades in under samma teman. Kategoriseringen i samband med den första fasen gjorde att materialet blev ytterligare lättare att överblicka samt att få en bild av vilka olika aspekter av ämnet som faktiskt berördes i materialet. När koderna delats in i teman var det lättare att se vilka olika områden som fanns tillgängliga för analys och om materialet faktiskt erbjuder ett svar på de frågor som uppsatsen ämnar besvara. Slutligen möjliggjorde denna kodningsfas en praktisk revidering av intervjuguiden där flera nya frågor kunde plockas in för att beröra ämnen som var relevanta för uppsatsens frågeställning.

Den första kodningsfasen av förstudien var således enbart induktiv, men fortsatt kodning av det empiriska materialet baserades på främst deduktiva koder med inslag av induktiva koder som visade sig komplettera varandra. Det främst för att de strategier för att hantera stigma som beskrivs i kapitlet om teori inte ansågs kunna innesluta helheten av det informanternas beskrev i sina narrativ. Så med hjälp av den induktiva kodningen kunde vi lägga till en

ytterligare strategi, "avsägande av det egna engagemanget", som inte återfunnits i tidigare forskning eller teori. Fullständigt kodningsschema finns i bilaga 1.

I samband med förstudien och dess kodning kom forskningsfrågan att ändra form allt mer. Det visade sig att allt mer av det som fanns att identifiera i materialet snarare kunde kopplas till mjukt stigma och stämplingsteori av Goffman och fokus kom därmed allt mer att skifta mot förlägenhet, strategier, normalisering och normifiering, något som senare kom att visa sig mer fruktbart som forskningsfråga. Ett arbetssätt där förstudien hjälper forskaren att förändra och förbättra sin forskningsfråga förklarar av Aspers (2011, s. 74) som en av styrkorna hos förstudien.

Slutgiltig kodning

Kodningsförfarandet i förstudien utmynnade i det aktuella kodschemat som kom att användas för att kategorisera och analysera det slutgiltiga materialet. En del av de koder som tagits fram i samband med förstudien kom att användas, varav strategin "avsägande av det egna engagemanget" var den mest belysande induktiva koden. Men schemat har reviderats och nya deduktiva koder har tillkommit. De nya teman som har tagits fram genom att operationalisera teoretiska begrepp till koder jämfördes med de redan induktiva koder som tagits fram. Det som ansågs vara samma sak från de induktiva koderna som de deduktiva togs bort och inneslöts därmed i koder som kom direkt ur det teoretiska ramverket. Här fungerade sammanslutningen av de delvis induktiva och de deduktiva koder att ske i linje med första och andra ordningens konstruktion som förklaras av Aspers (2011, ss. 46-47) som sambandet mellan informantens egna ord och det som återfinns som teoretiska begrepp. Här kom således de koder som behölls från den induktiva kodningen att utgöra första ordningens konstruktion då de ansågs skilda från den teoretiska grund som utgjorde andra ordningens konstruktion i form av undersökningens teoretiska grund. Tillsammans kom de att utgöra det sätt som undersökningens huvudsakliga fynd identifierades.

Analysförfarandet

Undersökningens analysförfarande har fortgått med hjälp av en statisk analysteknik vilket innebär forskaren undersöker relationen mellan teoretiska begrepp, de olika kategorier och koder som identifierats (Aspers 2011, s. 205). Vissa koder och kategorier som verkar inom samma teoretiska områden kan därför ses som relationella och svara på vissa av de rådande forskningsfrågorna. På det sättet är det möjligt att applicera teoretiska begrepp på det empiriska materialet och lyfta deskriptiva uttalanden och koder till en högre abstraktionsnivå. Här inleddes analysen av materialet via den initiala kodningen till en tematisering av koderna efter gemensamma sammanhang. Då dessa koder var induktiva och av deskriptiv karaktär kom koder och teman att vara väl empirinära då de var direkta uttryck för informanternas uttalanden. För att kunna nå en högre abstraktionsnivå kombinerades dessa induktiva koder och teman med kompletterande koder framtagna deduktivt ur det teoretiska ramverket. Dessa deduktiva koder togs i sig fram genom operationalisering av teoretiska begrepp för att hamna på liknande abstraktionsnivå som de eget framtagna induktiva teman och koder för att de lättare skulle kunna fungera tillsammans. Åter här återkommer sambandet mellan första och andra ordningens konstruktion, då vissa delar förblev informanternas utsagor och andra kom

att lyftas till andra ordningen genom operationalisering från teoretiska modeller (Aspers, 2011, ss. 46-47). På så sätt kunde en ny tematisering genomföras där induktivt framtagna teman kunde kompletteras med deduktiva koder för att gemensamt med enskilda citat från informanterna kunna svara på de syften och frågeställningar som undersökningen ämnade svara på.

Det bearbetade materialet presenteras och analyseras i senare avsnitt. Materialet förekommer i text i form av signifikanta uttalanden som ligger till grund för olika analytiska resonemang.

Validitet och reliabilitet

Kvale (1997) menar att, i kvalitativa studier, kan validering ske genom att kontrollera hela forskningsprocessen genom att anta ett kritiskt förhållningssätt till sin egen undersökning. Frågor om validitet och reliabilitet har genomsyrat hela uppsatsprocessen och rör inte bara själva handlingen att skriva ett metodkapitel (Kvale, 1997, s.213).

Reliabilitetskontroll har varit genomgående i utformningen av intervjuguiden och i reflektionen kring intervjuteknik. Genom att skapa så öppna frågor som möjligt och vara så neutral som möjligt inför svaren så ökar chanserna att resultaten inte påverkas eller leds in i en riktning som beror på forskaren.

Validiteten i en kvalitativ undersökning eller uppsats, kan ses som en del av forskarens hantverksskicklighet. Genom transparens är det möjligt att granska tillvägagångssättet och säkerställa att uppsatsens moraliska integritet inte har äventyrats. Förutom att tillvägagångssättet är hantverksmässigt korrekt är även upprätthållandet av etiska riktlinjer viktigt för resultatens validitet (Kvale, 1997, s.213). Även i kodning och analysdelen har materialets innebörd diskuterats kritiskt i relation till de teorier som används i uppsatsen. Att koda förstudien induktivt var ett sätt att inta ett kritiskt förhållningssätt till uppsatsens begreppsliga ramverk. Genom induktiv kodning kan nämligen potentiellt avgörande teman lyftas upp som motsäger eller inte kan förklaras med hjälp av vald teori. Att initialt koda induktivt fungerande som en slags kontroll av teori, intervjuteknik och intervjuguide vilket gjorde att vi kunde upptäcka en mängd olika teman vilket kan motverka selektiv perception (Kvale, 1997, s.218). Ett praktiskt exempel på detta är den induktivt framtagna koden "avsägande av det egna engagemanget" som kom att spela en viktig roll i den slutgiltiga analysen.

Etiska förhållningsprinciper

De etiska förhållningsprinciper undersökningen utgått från rör de forskningsetiska aspekter som presenterats av Vetenskapsrådet (2002), då främst de fyra huvudkraven rörande: information, samtycke, konfidentialitet och nyttjande. Hur de fyra olika individuellt har mötts förklaras nedan.

Informationskravet

Alla informanter som deltog i undersökningen hade fått reda på undersökningens huvudsakliga syfte i förväg genom informationsbrev. Detta förklarade även om informantens del i undersökningen, villkor för deltagande och möjligheten att när som helst avbryta utan någon som helst motivering. De fick även veta innan intervjutillfället hur intervjun skulle gå till och ungefär hur länge den förväntades hålla på. De fick själva önska tid och plats utefter personliga preferenser och önskemål för att underlätta genomförandet samt hålla informanterna bekväma. Informationsbrevet avslutades med kontaktuppgifter i form av telefonnummer till såväl de undersökande studenterna som till dessas ansvariga handledare.

Samtyckeskravet

Då informanterna själva har rätt till sitt deltagande inhämtades skriftligt samtycke från deltagande informanter, dels bevis för att dessa fått information om undersökningen men också för att visa på att dessa godkände undersökningens förutsättningar. Deltagare kan däremot när som helst avbryta sitt samtycke och utan motivation avbryta sitt deltagande utan vidare påtryckningar från de undersökande och utan negativa följder. Detta går även in under tidigare aspekter rörande informationskravet. En annan aspekt av samtyckeskravet rör det faktum att urvalsramen ser till att deltagare inte kan vara under 15 år vilket innebär att samtycke från målsman inte är aktuellt.

Konfidentialitet

Den underliggande tanken med konfidentialitetskravets rör ett nära samband till offentlighet och sekretess där informanternas medverkande ska ske så nära anonymitet som möjligt. Detta innebar att personinformation som skulle kunna identifiera deltagare samlades in, lagrades och användes på ett sådant sätt så att de inte kom att röja någons identitet. I den aktuella undersökningen användes inga namn, adresser, personnummer eller liknande. Förutom möjligtvis förnamn fyller inte dessa någon funktion för undersökningen och därmed fanns ingen anledning att samla in dessa.

Nyttjande

De data som samlades in vid undersökningen kommer att enbart användas vid forskningssyfte och inte utefter kommersiella eller icke vetenskapliga syften eller aktörer. Det finns inte heller några rådande externa intressenter som påverkat undersökningens utförande eller dess resultat.

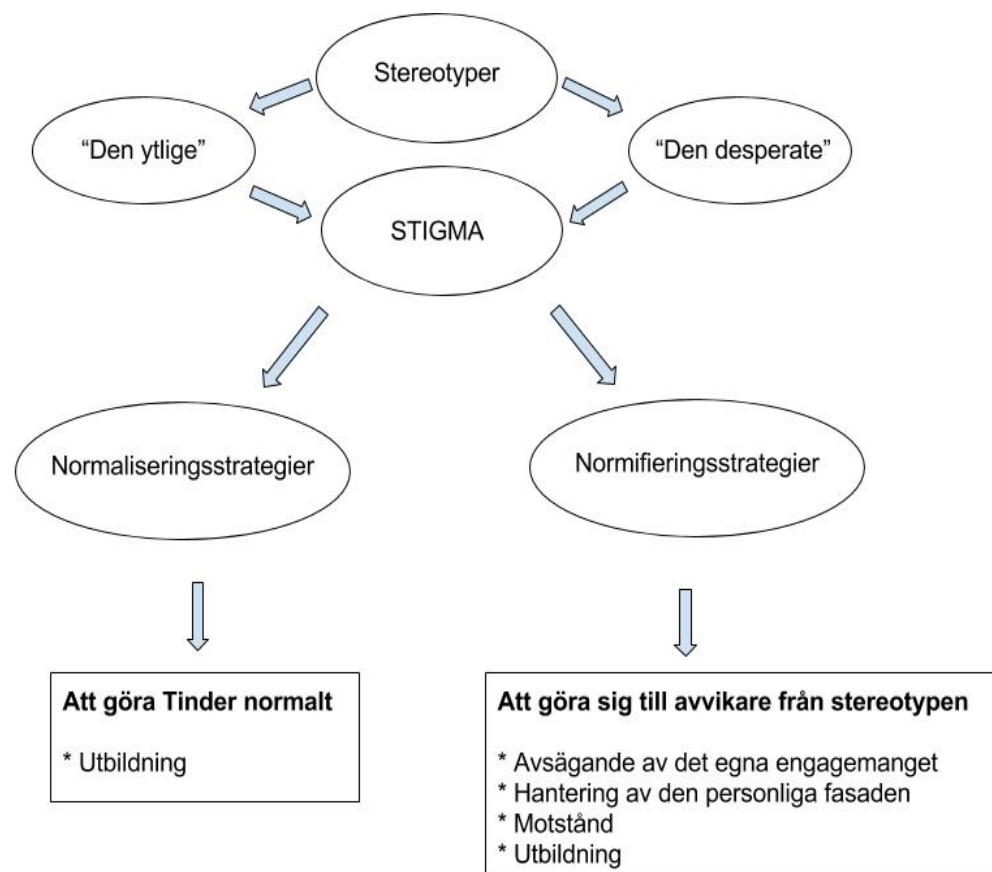
Överväganden och begränsningar

Eftersom intervjuguiden till viss del bygger på teoretiska begrepp och uppsatsens frågeställning till stor del är grundad i tidigare forskning är vi som intervjupersoner inte helt fria från förförståelse kring ämnet. Dessa förutfattade antaganden och kunskaper kan givetvis påverka hur man ställer frågor i en intervju samt hur man närmar sig materialet. Dock har vi i allra högsta grad försökt att formulera neutrala och öppna frågor och inte styra intervjuerna i riktning mot de svar som vi i vissa fall har förväntat oss. En viss förförståelse är nödvändig för att kunna ge riktning åt uppsatsen, exempelvis genom att hitta användbara teorier och en kreativ infallsvinkel som bidrar till forskningsfältet, men det är också viktigt för uppsatsens

kvalité att åsidosätta den kunskapen i de fall då det kan påverka informantens svar på ett ledande sätt. Genom att koda en del av materialet induktivt kunde vi också motverka eventuella begränsningar i vår teoretiska förståelse.

Resultat

Följande kapitel ämnar presentera undersöknings huvudfynd i enlighet med det teoretiska ramverket, begreppsapparaten samt de frågeställningar och syfte undersökningen förhållit sig till. För att göra detta mer överskådligt kommer resultaten att presenteras i underteman rörande hur normaliseringsprocessen kring Tinder som fenomen ser ut, de negativa stereotyper som identifierats och avslutas med strategier rörande normalisering och normifiering. Sammanfattningsvis tyder resultaten på att det finns två negativa stereotyper associerade med Tinder. Vi har valt att kalla dessa för “Den ytlige” och “Den desperate”. Dessa två verkar vara utsatta för viss mjuk stigmatisering och för att inte förknippas med dessa använder sig användare av Tinder av olika strategier för att normifiera och normalisera sitt användande. Modellen i figur 1 visar på sambandet mellan stereotyp, stigma och strategier.

Figur 1. Modell för normaliseringsprocessen kring Tinder

Normaliseringsprocessen

Då normalisering, sociala normer och förlägenhet kan ses höra samman och i vissa fall anses svåra att skilja från varandra har processen kring hur Tinder blivit allt mer accepterat varit central del av undersökningens resultatdel. Under uppsatsens gång visade det sig att olika delar av användningen av appen verkade olika normaliserat, att det skett en tydlig förändring över tid men även att det sammanhang där individen använder appen i spelade roll. Dessa olika spektrum av normaliseringsprocessen kommer därför att presenteras i sina respektive delar. Däremot ska noteras att delar av den identifierade processen inte nödvändigtvis är tecken på normalisering i den bemärkelsen att det skulle vara generellt socialt accepterat, utan snarare ett sätt för individer att hantera ett eventuellt upplevt stigmatiserat beteende och göra sig till avvikare från en negativ stereotyp. Vi söker här göra samma skillnad som Goffman gör mellan *normalisering* och *normifiering*. Vi ämnar därför i den mån det går att försöka visa på olika strategier som informanter beskriver i de fall de kan anses vara *normaliserande* och generellt accepterande, men såväl de fall de verkar som *normifierande* och snarare fungerar som hantering av ett upplevt stigma i den mån att informanten upplevs som normal.

Tinder som delvis normaliserat

Det som verkar genomsyra de utsagor som informanterna delgav rör det som verkar vara en tudelad normalisering av Tinder. I dagsläget är Tinder väl normaliserat ur det perspektivet som syftar till generellt innehav av appen. Det anses inte vara något som är konstigt eller förläget att ha appen utan att det verkar vara något som många har och är del av, då främst bland ungdomar men även att äldre numera även följt trenden. Men en av informanterna menade att det inte alltid sett ut så, utan att det mer ändrats de senaste åren och kommit att bli allt mer okej.

*“Det är så himla accepterat nu, hade det varit två år sen så, då kändes det som att folk kommer döma mig på stan som vet att jag har den här appen 'skrattar' nu känns det som att alla har appen som är ute och dejtar” -
Kvinna, 22*

Istället verkar det idag som att den del av appen som fortfarande i viss mån upplevs som förlägen är den som tar vid när man väl matchat med en person och är på väg att ta mötet från Tinder till att ses “i verkliga livet”. Så som citatet från informanten ovan hänvisar till så är ett innehav av applikationen numera något som enligt henne är helt accepterat. Informanten upplever här att allt fler idag skulle använda appen jämfört med tidigare och att hon inte längre upplever att andra skulle se på henne med dömande blick för att hon skulle ha appen. Detta skulle därför kunna indikera att en första del av appen blivit allt mer normaliserad, och att ett visst tidigare upplevt stigma inte längre verkar vara närvarande som informanten tidigare upplevt. Däremot verkar normaliseringen av Tinder ske i två separata delar. Den del som fortfarande till viss del upplevs som relaterad till förlägenhet är den som tar vid först när två personer på Tinder bestämmer sig för att ses utanför appen och efter viss tid inleder en mer stabil romantisk relation. Detta framkommer av en kvinnlig informant i 25 årsåldern beskriver hur hon känner när hon berättar för andra att hon och hennes nuvarande partner träffades på Tinder.

“Ja alltså, det kanske fortfarande är lite skämmigt att typ, ja vi träffades på tinder, men det blir ju mer och mer normalt, eller det är ju normalt skulle jag säga idag. Jag känner ju liksom flera som har träffat sin partner via Tinder. Det är inte så konstigt...” Kvinna, 25

Utifrån informantens berättelse finns viss tvetydighet i huruvida hela fenomenet Tinder skulle blivit mer normaliserat, eller om det är ett sätt för informanten själv att normifiera sitt eget användande. Att förklara att det fortfarande upplevs med viss förlägenhet att säga att man träffats på Tinder tyder på att det inte är helt socialt accepterat att säga att man träffats på Tinder, men att informanten beskriver det som något som blir mer normalt och att denne känner flera andra som träffat sina partners via Tinder skulle här kunna ses som ett sätt att normifiera sitt beteende. Att försöka visa på antydning att andra bedriver samma beteende och att det inte anses konstigt skulle kunna vara såväl antydning på normalisering som ett sätt att hantera ett upplevt stigma eller brytande av social norm.

De användare som känner viss förlägenhet inför sitt eget användande av appen har kommit att använda sig av vissa tekniker för att hantera situationer då skamkänslor eller förlägenhet verkar komma till uttryck för stigma eller beteenden som bryta sociala normer. De strategier som kom att identifieras och hur de tar sig form kommer att presenteras i samband med hur individer upplever förlägenhet och hur de hanterar den i senare stycke.

Det som flera informanter beskriver som tidigare ansågs vara ett sätt för äldre som blivit allt mer desperata att finna en partner numera allt mer även finns i uttryck kring ungdomar. En av informanterna valde att uttrycka sig följande gällande vilka användare som använder sig av internetdejting.

“Förut var det kanske mer äldre som var inne på nätdejtingsidor. Nu när Tinder finns så är det mer liksom ungdomar “ Kvinna, 25

Däremot betyder inte det att Tinder bara används med ett syfte eller på ett sätt, utan det verkar skilja sig en del. Hur, och i viss mån varför, det verkar skilja sig återkommer i det senare stycket om att använda Tinder.

Negativa stereotyper

Nedan presenteras de negativa stereotyper som identifierats under analysen. Dessa hänger samman med den mjuka stigmatiseringen av Tinderanvändare. Stereotyperna är något som användarna förhåller sig till och påverkar hur de ser på sitt eget och andras användande. Att förknippas med negativa stereotyper kan få olika konsekvenser, dels är förlägenhet kopplat till att se sitt eget användande genom andras ögon, genom stereotyperna som färgar hur man ser på Tinder. Därför är det viktigt att identifiera vilka föreställningar som finns om Tinder för att förstå vad det är användarna positionerar sig emot för att undvika förlägenhet men också för att normalisera Tinder.

Den ytliga

Att använda Tinder verkar på det stora hela vara relativt oproblematiskt för informanterna. Att inneha appen och att aktivt delta genom att swipa och chatta med andra användare framhålls som normalt och i flera situationer väljer man att berätta öppet om att man använder appen, både för sina peers och för auktoriteter så som föräldrar eller liknande. Trots detta så upplevde de flesta informanter att de finns allmänna föreställningar, hållna antingen av informanterna själva eller av samhället i stort, som de behöver förhålla sig till när de använder applikationen och pratar och presenterar sig som användare av appen. Så även om Tinder, och kanske internetdejting i stort, verkar befinna sig i en stegrande normaliseringsprocess så hänger fortfarande vissa negativa föreställningar om mediet kvar som är kopplade till en mjuk stigmatisering. Denna typ av stigmatisering vars konsekvenser påverkar identitet, upplevd självbild och förlägenhet verkar likna den som beskrivs i tidigare forskning av Kraus (2010) snarare än den traditionella definitionen av stigmatisering som beskrivs av Goffman (1963), även om det är här som den får dess grunddefinition.

Stigma är kopplat till negativa egenskaper eller negativa stereotyper om vissa grupper eller en typ av person (Goffman, 1963, ss. 12-14). Även om informanterna i flera sammanhang inte drog sig för att tala om, eller visa sig själva som tinderanvändare kunde vi identifiera ett antal egenskaper som informanterna förknippade med den negativa stereotypen "tinderanvändare". Informanterna menade att Tinder är en mötesplats där användare har olika intentioner med sitt användande men att det för det mesta är orienterat mot romantiska relationer, både hookups och mer långvariga relationer. Trots detta var flera informanter medvetna om att det finns negativa stereotyper rörande tinderanvändare. En informant uttrycker det såhär när han får frågan om vilken uppfattning han hade när han först började använda appen:

“Ja precis i början... Att det var väldigt ytligt och de typiska fördomarna att det är folk som är ute efter att ligga och allt det där. /.../ Men jag vill inte identifiera mig som den stereotypa användaren 'skrattar', att jag var ute efter att ligga eller så, utan jag var lite mer seriöst intresserad.” - Man 23 S4.

Det finns en medvetenhet hos informanterna om att andra, och ibland informanterna själva, ser Tinder som ett verktyg för hookupkultur. Detta var något som informanterna menar skiljer Tinder från andra dejtingsidor och mötesplatser. Bilden av Tinder som en förlängning av hookupkultur är något som de flesta informanter vill ta avstånd ifrån vilket exemplifieras i citatet ovan. Den stereotypa bilden av Tinder som en "hookup"-app är kopplad till stigmatiseringen av appen och blir i förlängningen en egenskap som förknippas med användarna. Detta skulle även kunna ses ur perspektivet rörande normaliseringsprocessen där det går att relatera till de sociala normer som anses eftersträvansvärda och ett beteende som förknippats med hookupkultur som inte är i linje med dessa normer. Att identifiera sig med de icke eftersträvansvärda normer som här skulle vara "hookupkultur" anses därför inte vara del av det normala utan del av de stigmatiserade beteenden som inte anses önskvärda.

För att inte associeras med dessa negativa stereotyper använder sig användare av olika strategier för att normifiera sitt användande och förklara det som avvikande från stereotypen och istället i linje med det som upplevs som socialt accepterat.

Den desperate

I linje med tidigare forskning (Madden & Lenhart, 2006) hänger stigmatiseringen av internetdejting delvis ihop med synen på användare som desperata. Detta är det andra sidan av myntet. Å ena sidan finns det en syn på Tinder som en slags "hookup"-app, å andra sidan använde en övervägande majoritet av de informanter som intervjuats, appen för att hitta en långvarig romantisk relation. För de informanter som tog avstånd från hookupkulturens användning av appen uppstod dock nya problem, informanterna vill inte framstå som att de försöker i för hög grad. Att verka desperat var något som informanterna försökte undvika genom olika strategier som kommer redogöras för längre fram i avsnittet. Dock ansåg informanterna att Tinder i lägre grad ansågs som en desperat åtgärd för att hitta en partner i jämförelse med andra mer "seriösa" dejtingsidor. Att ta avstånd från hookup och leta efter långvariga romantiska relationer sågs av en del informanter som en mer legitim användning av appen. Men denna användning blir också problematisk eftersom de går emot det kärleksideal som benämns "Love Happens" vilket innebär att kärlek inte kan köpas, planeras eller hittas genom en sökmotor (Hardey, 2002). Därav blir ett aktivt letande via en applikation som Tinder problematiskt och informanterna vidtar olika strategier för att inte framstå som desperata. På så sätt skulle man kunna se att informanten vill förhålla sig till det socialt eftersträvarvärda kärleksidealet love happens och ta avstånd från det icke eftersträvarvärda hookupkulturen. Däremot uppstår en spänning gentemot normen och sättet man förhåller sig till den. Att förhålla sig till ett spontant kärleksideal som snarare menar att man bara bör springa på den man kommer att älska snarare än låta en app matcha ihop individen genom en beräknande algoritm uttrycker då att det är rätt norm men fel förhållningssätt. Det uppstår då en viss diskrepans inom normaliseringen där individer som försöker förhålla sig till en viss norm gör det på felaktigt sätt. Detta leder till en normifiering då individen på olika sätt kommer att förklara förhållningssättet som i linje med de normer som finns som strategi för att framstå som normal. Citaten nedan illustrerar hur en av informanterna förhåller sig till att hitta kärleken genom olika dejtingsidor och hur Tinder skiljer sig från andra "seriösa" dejtingsidor:

"Det känns seriöst [andra dejtingsidor]. Då känns det som att man letar efter kärleken och då ska man vara seriös och det är inte jag. Det känns också som att det är för en äldre målgrupp, inte nödvändigtvis desperat, men det känns som en förlust om jag signar upp på typ match.com typ /.../ Jag har börjat sträckkolla "How i Met Your Mother" igen och typ som Ted där. Att man letar efter den rätta hela tiden liksom och att man är så otålig när det kommer till det. Och man skapar en site som är vetenskaplig och som ska kunna matcha upp en med en själsfrände och det är ju inte vetenskapligt mer än att ni typ tycker om samma bok, därför matchar ni" - Kvinna 21

Här återger även informanten tecken på hur populärkulturen aktivt påverkar våra rådande

föreställningar om kärlek- och relationsskapande. Just som tidigare forskning (Hefner & Wilson (2016) förklarar så står den som för hur vi upplever att relationer och sökandet efter relationer bör fungera. Just detta att ett aktivt sökande efter en partner är i motsättning till utbredda föreställningar om hur kärlek bör göras kan bidra till stigmatiseringen av internetdejting (Madden et al. 2006). Här kommer åter informanten in på den skillnad som görs mellan att framställa sig som seriös eller oseriös. Att framstå som seriös går här tillbaka till tanken om att aktivt söka efter en partner på Tinder som problematiskt då normen att hitta spontan kärlek via en app inte föredras i samma utsträckning som att finna personen genom "naturliga möten", en fras som används ofta av informanterna för att beskriva möten utanför Tinder. Att framställa sig som oseriös är då informantens sätt att normifiera sitt eget användande. Informanten förklarar här att dennes beteende kan ses som normalt då det inte är menat som uttryck för det som inte anses som socialt oaccepterat då det inte är ett genuint och seriöst. Flera informanter framhäver som sagt hur Tinder skiljer sig från mer traditionella dejtingsidor i det att Tinder dels premierar tillfälliga romantiska relationer men också hur Tinder som applikation inte kräver lika mycket engagemang på grund av dess användarvänlighet och rent tekniska uppbyggnad. Att appen är så pass lättillgänglig tillåter användare att spela ner hur aktivt man söker efter en lång- eller kortvarig partner och därmed hur desperat man framstår som användare. Att framstå som desperat går här in i normaliseringsprocessen då det i sig går emot hur kärleksidealets spontanitet och tanken om att finna kärleken som överraskande och till viss del omedvetet. Att ständigt leta efter kärleken ses då som felaktig förhållning till normen och får individer då att på olika sätt normifiera sitt användande för att åter hamna i linje med det som anses normalt.

“Även om Tinder har rykte för sig att vara ytligt sådär så är det ändå... man träffar mycket mer vanligt folk, ett mycket bredare utbud av folk om man är inne på Tinder. Det kan vara folk som är lite mer... extroverta... introverta, som är nördiga, det kan vara på alla olika sätt. Medan lite mer... Man måste ha gått ett längre steg om man går in på de andra dejtingsajterna. Det kanske är de som är lite mer desperata som är inne där. /../ Tinder är så lite så att kan använda det, lätt att skaffa, lätt att ta steget och så träffar man alla möjligt sorters folk” - Man 23

Tinders utformning kan således uppmana till ett mer kravlöst användande som inte är lika förknippat med desperation i jämförelse med konventionella dejtingsidor och därmed inte lika stigmatiserat.

De informanter som faktiskt hittat en partner via Tinder och inlett en långvarig relation med denne, var bekväma, eller smått förlägna, med faktumet att Tinder fungerat som mötesplats. Hos dem är målet helgat av medlen och de upplever ingen skam eller negativa sanktioner relaterat till hur de träffats. Det som verkar vara känsligt och relaterat till stigma är den period då man faktiskt i aktiv i processen att leta efter en partner. Informanter som träffat sina partners upplever som sagt inga motsättningar i att träffa en seriös partner via Tinder.

“Det är väl ingenting, jag skulle säga att vi träffades via Tinder. Vi matchade och upptäckte att vi väldigt mycket... det fanns något där. Så vi blev ihop. Det är väl inte svårare än så känner jag” - Kvinna 25

Det är under processen då man söker en partner man är i riskzonen för att framstå som den desperata typen. I efterhand så ses Tinder som ett legitimt verktyg för att hitta en partner. Så förutom Tinders association med Hookupkultur och stereotypifiering utifrån detta finns också en stereotyp om den desperata typen. Stereotypen av Tinderanvändaren består alltså av två sidor som tillskrivs olika egenskaper. Dels finns uppfattningen om den ytliga Tinderanvändaren som använder appen endast som ett verktyg för att hitta tillfälliga sexuella kontakter. Den andra sidan av stereotypen är den desperata användaren. En person som använder appen, antingen för hookups eller för att hitta långvariga relationer men som stämplas som desperat eftersom den aktivt söker relationer via appen. Här är det således två olika grupper som försöker förhålla sig till normalitet på olika sätt. För att förhålla sig till det eftersträvarsvärda har olika strategier och hantering av stigma identifierats som olika uttryck för normifiering av de olika sätten att behandla användande av Tinder. De strategier som identifierats hos de aktuella informanterna presenteras nedan.

Normaliserings- och Normifieringsstrategier

För att undvika att kopplas samman med den stereotypifierade gruppen som användare av Tinder visat sig vara använde sig informanterna av olika strategier. Dessa strategier kunde i vissa fall ses som uttryck för normifiering och ett sätt som informanterna förhöll sig till det som kunde anses vara det normala. I vissa fall kunde det även ses som uttryck för faktiskt normalisering, då det kunde visa hur delar av fenomenet ansågs vara helt normalt av användarna men att sättet som det normala beskrevs tidigare skulle kunna fungerat som normifiering. Vissa av de strategier som identifierades hos informanterna gick att återfinna i tidigare forskning kring mjukt stigma hos magdansöser som inte ville associeras med prostituerade. Av de strategier som Kraus (2010) använder sig av kunde fyra identifieras även här och ytterligare en hittades under den induktiva kodningsprocessen som inte ansågs passa någon av de redan framtagna. De olika strategierna kommer att presenteras var för sig nedan med aktuella citat och förklaringar.

Avsägande av det egna engagemanget

Utöver dessa strategier kunde ytterligare en identifieras som inte tidigare forskning behandlade. Det var den strategi som verkade dyka upp i flest sammanhang och verkade kunna ta sig flertalet olika former och beskrevs vid flertalet tillfällen av flera informanter. Följande kommer den benämnas som *Avsägande av det egna engagemanget*, och som detta antyder så används denna strategi när användarna Tindrar eller när informanterna förklarar sitt eget användande av appen. Genom att inte följa samma användarmönster som den stereotypa användargruppen så distanserade man sig från dessa. På så sätt närmar man sig det man är medveten om är socialt accepterat och man kan på så sätt se en normifiering av det egna användandet. Så istället förklarades användandet av appen exempelvis som två av informanterna nedan, genom att förklara för andra i sin närhet att det egna användandet var oseriöst.

“Ja, eller att man kanske nån gång undermedvetet får ursäkta sig. Typ att man säger att man inte använder det seriöst. “ Kvinna, 21

“Jag tar ju inte Tinder så seriöst. “ Kvinna, 26

Genom att förklara att det egna användandet på ett sätt som inte speglar de stigmatiserade gruppmedlemmarnas negativt betraktade egenskaper särskiljer informanterna här sig själva från det oönskade. Ett oseriöst användande, det vill säga ett oengagerat användande av appen, är ett strategiskt sätt att distansera sig från stereotypen “den desperata användaren”.

Det är viktigt att notera att “oseriöst” användande har syftar till en oengagerad och distanserad inställning till Tinder. I andra sammanhang använder informanterna seriositet som ett sätt att beskriva vilka typer av relationer de söker via Tinder. Det är viktigt att hålla isär dessa två kontexter då “seriositet” får olika betydelse. Det är alltså skillnad på ett oseriöst användande och oseriösa relationer.

På liknande sätt förklarade en av informanterna att hon ibland förklarade för andra att hennes användande var mer eller mindre inaktivt för att inte verka som om hon var del av de som använder Tinder seriöst och aktivt. När informanten beskrev sitt användande som inaktivt blir denne således inte en aktiv deltagare i den grupp denne försöker att undvika.

*“Man säger att man bara har det på kul, att man inte skriver utan bara swipar. Jag försöker väl inte att göra det, för jag anser mig inte vara en oärlig person. Men det är nog någonting som man inte är så jättestolt över”
- Kvinna, 21*

En informant menade att hennes mål med att använda Tinder var att hitta en långvarigt romantisk relation. Samtidigt var hennes väldigt passiv i sitt användande och förväntade sig inte att hitta den rätte genom Tinder. Men vid intervju tillfället hade hon träffat en person via appen som hon inlett en relation med.

Alltså för mig var det lite som tidsfördriv eller lite som en kul grej typ. Så att jag var inte jätteaktiv, det var ju inte som att jag riktigt tog kontakt med killar som jag matchade med utan man kunde typ kolla lite ibland och swipa lite och ibland fick man en match. Men det var inte så ofta jag gjorde någonting mer egentligen. Det var väldigt såhär.. avslappnad inställning till Tinder. Och jag trodde aldrig att jag faktiskt skulle träffa någon via appen liksom./../ Alltså träffa någon som man kan ha en relation med liksom, det var ju det jag ville. Men sen är det ju lite motsägelsefullt att jag inte alls förvänta mig att träffa någon som man skulle kunna inleda en relation med med hjälp av den appen 'skrattar'. - Kvinna 25

Informanten spelar ner sitt engagemang och använder appen väldigt passivt. Detta trots att hon har ett tydligt mål med sitt användande som hon dock är tveksam över kommer uppnås genom appen. Genom att använda appen strategiskt och passivt så avsägar hon sitt engagemang och vilket är en strategi för att slippa bli förknippad med “den desperata typen” som använde appen mer kalkylerande och aktivt.

Samma informant tar också avstånd från hookupkulturen som hon menar att appen är förknippad med. Informanten är ett typexempel på hur informanterna navigerar mellan stereotypa uppfattningar om Tinder, som desperata/ytliga- användare. Citatet nedan är ett svar på frågan om varför hon slutade med Tinder under en period.

Ja men det var ju just den här känslan att det här inte kommer leda till någonting. Något mer beständigt plus att man hörde mycket att... att folk använde den bara för att hitta one night stands. Man hade den inställningen. Ja, så jag kände att jag... det är inget som funkar för det jag vill. - Kvinna 25

Här manövrerar informanten mellan de två olika stereotyperna förknippade med Tinder. Dels tar hon avstånd från att hon själv deltar i hookupkultur och genom att strategiskt spela ner sitt engagemang, genom passivt användande, så framstår hon inte heller som den desperata typen.

En annan informant förklarade annan aspekt av strategin där hennes väninna menade att hennes användande främst gick ut på att se vilka andra som använder appen genom att själv vara där, inte det faktum att hon själv skulle vara aktiv på appen.

“Men sen så var min kompis typ “det är ju kul att kolla på folk, he he” och så laddade hon ner den åt mig.” - Kvinna, 26

Hon var således inte själv den som använder appen, utan snarare den som ville se vilka som mer var där. Att informanten här menade sig kunna se igenom sin väninnas strategiska sätt att placera sig bortom stigmatisering skulle här kunna förklaras med att de är just vänner och att därför känner varandra. Att se på strategin ur normaliseringsperspektiv skulle man kunna se det som ett sätt att förhålla sig det som anses vara det normala genom att avsäga sig sitt eget engagemang utifrån det som anses stigmatiserat. Det sker här således ett normifierat avsägande från båda de grupper som vill avsäga sig en upplevd stämpel som desperat, men samtidigt av de som använder appen men inte vill förknippas med hookupkultur. Detta sätt att hantera stigma skapar då en grupp som här istället söker förklara sig som en passiv deltagare, då man försöker förklara sitt deltagande som varken desperat eller ute efter hookups och fungerar som sätt för individer att normifiera sitt användande.

Hantera sin personliga fasad

Att hantera sin personliga fasad innebär att välja mellan olika uttryck för vad man vill förmedla till andra i sin omgivning. Vissa uttryck skulle kunna ses som uttryck för egenskaper som i olika grad anses vara tillskrivna en viss stereotyp. Om denna stereotyp anses negativ kan anledning för individen att utmana dessa stereotyper uppkomma genom att i den mån det går tillskriva den nya egenskaper som skulle kunna anses mer eftertraktade. När en av informanterna tillfrågades om vem man inte berättar om sin aktivitet på Tinder för svarade denne i kontext till den närmaste familjen följande:

“Möjligtvis om jag hade träffat någon bra och vi hade träffat varandra en längre tid och börjat dejta och sådär, möjligtvis att jag skulle erkänna men inget som jag skryter om för familjen ‘skrattar’ “ - Kvinna, 21

Att relationer som skapas på Tinder kan ses som uttryck för hookupkultur medför en medvetenhet hos informanten om dess eventuella negativa stereotyp och därav skulle inte informanten välja att berätta om sin aktivitet på Tinder förrän hon skulle kunna tillskriva relationen nya egenskaper som följer normativt accepterade premisser. Egenskaper som skulle kunna leda associationerna från hookupkulturen och lägga fokus på den faktiska relationen och inte dess ursprung. Här skulle därför nya egenskaper till relationen som varaktighet och fler syften än enbart kortvariga romantiska relationer kunna hjälpa informanten att upprätthålla en personlig fasad. Här är avståndstagandet till den stereotypa gruppen exempel på normifierande handlingar som ett sätt att förhålla sig till den stigmatiserade gruppen genom att hantera det egna uttrycket på ett sätt som går i linje med det som anses mer socialt accepterat. Att inte kunna förknippas med de negativa stereotyper som man tillskriver den stigmatiserade gruppen är på så sätt att närma sig det som anses mer normalt och eftersökt för att visa att det egna beteendet är accepterat.

Motstånd

Genom att aktivt ta avstånd från de negativa egenskaper och stereotyper som associeras med Tinder undviker användare att uppleva förlägenhet. Individen förklarar hur denne aktivt inte vill vara del av ett specifikt beteende utan föredrar ett annat. På så sätt avvisar individen antydning om ett beteende som inte är i enlighet med det som är socialt accepterat och avsäger sig på samma gång eventuell stigmatisering. En av informanterna beskriver hur hon vill ta avstånd från den generella uppfattning hon får kring andra användares typ av användande av appen och att hon inte vill bli förknippad med detta.

“Jag kände väl att Tinder känns lite som en liggapp, typ att du är inne på Tinder för att swipea på någon som du sen ska ligga med och har väl inte känt att det är riktigt så jag spelar och inte heller nånting jag vill vara del av.” - Kvinna, 26

Här avsäger sig informanten kopplingen till vissa av de negativa egenskaper som just verkar förknippas med hookupkultur och den ytlige stereotypen samt tar ett aktivt avstånd till detta.

Då informanten gör motstånd till denna associering har denne medvetenhet om vilket beteende som inte anses socialt accepterat. Här normifierar därför informanten sig själv och påvisar att det egna beteendet är allt närmare den sociala norm som denne själv söker efterfölja.

Hemlighetshållande

Ett sätt att försöka dölja osynliga stigman är helt enkelt att inte berätta om dem för andra. I fallet med användande av Tinder skulle det kunna ses i vissa fall som ett dolt stigma, som i sig inte är allt för svårt att hålla hemligt. Användandet i sig är ingenting som syns på en individ och kan ske från såväl smartphone som dator där information kan hållas från andra individer i den egna omgivningen. En av informanterna menade att hon inte berättar om sitt användande av Tinder för personer i sin direkta närhet, så som familj och att hon upplever det som något man inte bör prata om.

“...min farmor skulle jag nog aldrig berätta för ‘skrattar’, även fast jag tror att hon vet att det finns. Ehh, min brorsa har tinder och har träffat lite tjejer där och som har blivit ganska seriöst ändå men jag vet inte, det är väl lite pinsamt så och jag tror inte att jag konkret skulle erkänna för honom att jag har träffat någon liksom eller att nu ska jag åka och träffa någon. Utan det är väl lite hush hush om det sådär.” - Kvinna, 21

En av informanterna förklarade att hon i viss mån hemlighöll sitt användande av appen och menade att det inte enbart berodde på henne själv utan även var i respekt till de som hon träffade på Tinder. När hon tillfrågades huruvida hon berättade om sina erfarenheter gällande sitt användande av appen för sina vänner svarade hon:

“...sånt vill jag inte berätta, för nånstans drar jag nog en gräns för hur jag respekterar mig själv och den personen jag matchat med.” - Kvinna, 26

Att här inte berätta om personen man matchat med inte bara håller informanten själv från att kopplas samman med stigma, utan även håller sin matchning anonym. Om informanten nu är intresserad av sin matchning skulle denne därför se att det är i hennes intresse att även hålla matchningen utanför möjlig stigmatisering. På så sätt skulle därför denna strategi kunna ses som gynnsam båda parter. Det är på samma sätt ett tydligt sätt att hantera ett upplevt stigma och normifiera sitt eget agerande. Att inte berätta för att man skulle kunna anses vara en del av en oönskad stereotyp är ett sätt som håller individen i samma område med det som anses vara socialt accepterat. Att inte kunna förknippas med det oönskade håller således individen fri från eventuellt stigma.

Utbildande

Denna strategi är den som är starkast förknippad med normalisering. I vissa fall där informanterna kände att de behövde legitimera sitt användande av Tinder för att kunna

undvika tillskrivning av negativa egenskaper använde de sig av motvisande information. Ett sätt att göra det var att visa på att mer varaktiga romantiska relationer faktiskt kunde skapas via appen och att det även fanns användare i andra åldrar som även de lyckades med samma sak. Det fungerade således som ett sätt att utbilda personer med förutfattade meningar kring appen för att få dessa att förstå att de stigmatiserade egenskaperna i viss mån var falska och felaktiga. En kvinna i 22-års åldern beskrev appen som möjligt relationsskapande medel med sin farbror som exempel

“Till och med min farbror har träffat sin nuvarande flickvän via tinder, han är i 40årsåldern liksom.” - Kvinna, 22

Informanten förklarar även här att appen inte bara är uttryck för ungdomars hookupkultur utan att det finns utrymme för annat användande med. Att hennes äldre farbror skulle kunnat skapa en hållande relation motsäger således att det bara är unga som skulle använda appen för att skapa kortvariga hookuprelationer, vilket enligt henne var den generella bilden av de relationer som skapades genom appen. En annan informant för en liknande menar också att Tinder “är ytligt” men lyfter sedan fram Tinder som ett fungerande verktyg för att skapa förhållanden.

“Jag vet inte, nej jag tycker nog att det... jag visst det är ytligt och sådär [Tinder] men jag tror nog att... alltså jag vet ju att många har träffat sina partners och har långa förhållanden med folk som de har träffat på appen. Så jag tror att det är möjligt för mig också.” - Kvinna, 25

Denna strategi fungerar också som ett sätt att normalisera appen då användare påtalar hur internetdejting och Tinder som en del av detta, fungerar som ett effektivt verktyg att skapa legitima relationer genom. Det kan bidra till att fler använder appen och att positiva egenskaper lyfts fram och sprids genom diffusion i sociala nätverk (Sautter et al. 2010) vilket bidrar till normalisering av Tinder som en mötesplats för människor som vill hitta långvariga romantiska relationer. Det som kunde observeras i materialet var också att för att denna strategi ska fungera måste de positiva egenskaper som lyfts fram faktiskt ses som positiva också hos de som inte använde appen. Därför var de exempel som togs av informanterna alltid gällande långvariga romantiska relationer och inte hookupkultur eftersom det enligt de flesta informanter är i motsättning till normen i stort. Att förklara de relationer som skapas via Tinder som fullkomligt normala och lika genuina som de som eftersöks enligt rådande normer försöker informanterna normalisera sitt eget användande.

Tinder i sociala sammanhang

En av informanterna menade på att ett sätt att avsäga sig seriositeten i sitt användande kunde vara att göra det till en lek där alkohol blandades in för att skapa ett sammanhang där användandet skulle fungera som underhållande inom kompisgäng.

“Jag känner folk som känner folk som brukar använda Tinder som en dryckeslek. Att för varje matchning ska du dricka och för varje superlike ska du ta en shot “ - Kvinna, 26

“Alltså... det hade kanske känts lite pinsamt om jag typ satt och hängde med några kompisar, det hade kanske känts lite skämmigt. Om det inte var så att det blev en kul grej med kompisar att man typ: oj kolla det här, haha, typ göra det mer tillsammans” - Kvinna, 25

I ett sådant sammanhang kan det egna och den mindre gruppens individuella och gemensamma användande av appen reduceras till en lek där slutmålet är berusning och inte är tänkt att leda till andra seriösa utgångar som ansågs kunna ha koppling till den stigmatiserade användargruppen. Annars verkar det inte vara ovanligt att de som använder Tinder menar att de använder appen som ett sätt att bli av med dötid. Att använda den när man är på väg att somna eller på bussen verkar vanliga exempel på tidpunkter när appen kommer till användning. Det verkar inte heller helt främmande för informanterna att använda appen tillsammans med sina vänner eller bland folk, vilket även det tyder på att appen och i viss mån dess användning kommit att bli vanligare och allt mer normaliserat. Men här används appen i ett annorlunda meningssammanhang och får en mer lekfull karaktär som är mer avdramatiseras och skilt från det sättet man använder appen på ensam. Här återkommer tanken om att visuellt ha och använda appen inte anses onormalt och stigmatiserat utan att det kanske snarare är förknippade med stereotyper och syftet med användande av Tinder som kan ses som problematiskt. Att dels undvika att förknippas med ytlighet och hookupkultur samtidigt som man inte vill framstå som desperat och strategiskt sökande efter kärlek på ett sätt som inte går i linje med det rådande kärleksidealet.

Diskussion

Eftersom att uppsatsen ämnade undersöka hur tinderanvändare normaliserade användande av tinder ansågs det rimligt att utgå från det som Goffman beskriver som normalisering och normifiering. I dagsläget kan man se Tinder befinner sig i en normaliseringsprocess där det i vissa fall anses bli allt vanligare och mer accepterat men att det fortfarande verkar finns delar av processen som inte är det. Att inneha och i viss mån vara aktiv på appen verkar framstå som helt normalt, medan när användare faktiskt ska träffa andra användare utanför appen eller hur man använder appen anses inte alltid aktiviteten helt socialt accepterad.

Resultatet av uppsatsen visar även att det verkar finns två sidor av den stereotypa Tinderanvändaren. Den första är användaren som primärt använde appen som ett verktyg för tillfälliga sexuella möten, en teknologidrivna hookupkultur. Den andra sidan är den desperata användaren, som använde appen antingen för att hitta långvariga eller kortvariga relationer, men som aktivt letar efter en partner. Det aktiva letandet är det som bör understrykas här och kopplas ofta till de som använder sig av webbaserade internetdejtingsidor som också de anses vara förlängning av seriositet och desperation. Dessa två verkar vara de mjukt stigmatiserande stereotyper som kunnat identifieras ur det insamlade materialet. Men då den

stereotypa användaren i vissa fall anses vara ytlig och i andra fall desperat leder det till viss förvirring av vad som faktiskt rör den förlägenhet som verkar vara till viss del kopplat till mediet och dess användare. Det verkar råda en viss balansgång för att inte kunna associeras med någon utav stereotyperna och informanterna är ofta ambivalenta i sitt förhållningssätt till Tinder.

Denna syn på Tinder var något som informanterna behövde förhålla sig till i sitt användande och gav upphov till olika strategier för att hantera stigma samt olika strategier för normalisering. De strategier som gick att identifiera ur informanternas berättelser rörde sig kring: hantering av den personliga fasaden, hemlighetshållande, utbildande och avsägande av det egna engagemanget. Dessa strategier återkom oavsett vad man ansåg förlägenheten grunda sig i och även i viss mån som normaliserande av Tinder och inte bara som normifierande hantering av stigma. Den strategi som var mest förknippad med normalisering var Utbildning. Genom den strategin försökte informanterna belysa de normativt accepterade egenskaperna med Tinder och förändra synen på Tinder som förknippat med hookupkultur eller desperation.

De strategier som identifierades tog sig uttryck i ett antal olika tekniker som i viss mån kunde liknas till andra strategier som presenterats i tidigare forskning och verkade på så sätt vara i linje med denna. Hur skam eller förlägenhet verkar vara kopplat till normaliseringen verkar ligga just i dessa strategier. När en individ vet om att ett visst beteende inte är helt normaliserat använder denne sig av olika strategier för att normifiera och få det aktuella beteendet att upplevas i linje med de rådande sociala normerna. Anledningen till detta är att individen vet om att denne kommer att uppleva förlägenhet och skamkänslor då denne kommer att associeras med det oönskade beteendet eller en negativt stereotypiserad grupp som förknippas med beteendet. På så sätt fungerar strategierna som ett sätt att skydda individen från de sociala repressalierna som fungerar som korrigerande vid oönskade beteenden. I fallet med våra tinderanvändare verkar detta ta sig formen i att man är orolig att framstå som antingen ytlig eller som allt för desperat att finna en mer hållbar relation. Men strategierna användes inte bara som ett sätt att försöka framställa deras eget beteende som i linje med det som ansågs vara socialt accepterat, utan även i vissa fall försöka förklara beteendet i sig som normalt och söka påvisa helheten som normaliserad. Detta för att försöka höja statusen på aktiviteten för att avsäga stigma och tilldelade negativa stereotyper och egenskaper.

En strategi som inte återfunnits i tidigare forskning men som spelat en viktig roll i hur Tinderanvändare förhåller sig till sitt eget användande är "avsägande av det egna engagemanget". I kodningsprocessen har vi kunnat identifiera denna strategi vilket bidragit till att förstå hur Tinderanvändare normifierar sitt användande. Ett till synes vardagligt beteende har då kunnat förstås som en viktig positionering gentemot de stereotypa föreställningar som verkar finnas om Tinder. Fyndet understryker också styrkan i det valda analys- och kodningsförförandet då en rent deduktiv kodning förlitad på enbart tidigare etablerade teoretiska begrepp inte hade kunnat fånga strategin i fråga.

Tidigare forskning

Stigmat mot internetdejting i allmänhet verkar avta (Pew Research Center, 2016) vilket också enligt våra resultat är tydligt när det kommer till att inneha själva appen. Men det är mer problematiskt när det kommer till övergången från att kommunicera genom Tinder och träffas i utanför den kontexten. Som nämnts i litteraturöversikten så har en tredjedel av internetdejtare aldrig tagit ett möte på nätet vidare till ett möte utanför den virtuella verkligheten (Pew Research Center, 2016). Enligt våra resultat verkar det som att denna övergång från virtuell till verklig inte är normaliserad i lika hög utsträckning som att inneha appen. Den stigmatisering av Tinderanvändare som vi har kunnat identifiera hänger som sagt ihop med desperation och hookupkultur samt hur man i processen av att finna en partner är mest i riskzonen för dessa negativa stereotypifieringar därför att Tinder avviker från etablerade normer om relationsskapande. Att stigmat är förknippat med synen på användare som desperata stöds av tidigare forskning (Madden et al, 2006; Pew Research Center, 2013; 2016;) Men eftersom tidigare forskning på området är av kvantitativ karaktär har de kunnat peka på en bredare uppfattning om internetdejting rörande frekvens. De frågor som uppsatsen belyser handlar snarare om vilka normer dessa uppfattningar bygger på samt hur användarna hanterar avvikelse och normaliserar sitt användande. Uppsatsens har alltså kunnat bidra med en djupare förståelse för synen på Tinder och internetdejting jämfört med vad tidigare forskning har kunnat konstatera. Den tidigare forskning som används för att ringa in uppsatsens syfte och frågeställning är av mer beskrivande form där de konstateras att synen på internetdejting är på ett visst sätt och att de olika medierna används på olika sätt. Denna uppsats har till skillnad från tidigare forskning, lyft fram olika normativa föreställningar som formar synen på internetdejting och Tinder, samt hur användare strategiskt använder och pratar om Tinder för att hantera avvikelse och normalisera Tinder.

Normalisering på olika samhällsnivåer

Utifrån uppsatsens perspektiv har normaliseringsprocessen främst studerats på en mikronivå som utgår från den enskilda individen, men också hur denne upplever fenomenet utifrån dennes generella bild av samhället och således makronivå. Men utifrån det insamlade materialet skulle man kunna argumentera för att normaliseringen av Tinder skulle kunna skett inom en viss subkultur på mesonivå och inte i samhället som helhet. Samt att denna subkultur står i motsats till hur den större delen av samhället angående hur fenomenet upplevs som normaliserat eller inte. En subkultur som de olika informanterna alla skulle varit del av trots att de annars är skilda individer och inte nödvändigtvis har andra gemensamma egenskaper än att de skulle vara användare av Tinder. Individer ur denna subkultur skulle därför anse att fenomenet skulle vara mer normalt än den stora massa som skulle fungera motpol till subkulturen gällande tankar gällande fenomenets normalisering. Eller att individerna skulle normifiera sitt beteende på ett sådant sätt att subkulturen inte skulle framstå som negativ stereotyp utifrån de sociala normer som råder utanför subkulturen. Normaliseringsprocessen skulle kunna se annorlunda ut i subkulturen jämfört med utanför subkulturen eftersom de normer som användarna förhåller sig till är olika. Det är inte orimligt att tänka sig att det finns subkulturer där exempelvis hookupkultur är särskilt utbredd och i dessa skulle normalisering ske genom att legitimera Tinder som ett bra verktyg för korta kontakter istället för mer långvariga monogama relationer, vilket resultatet i uppsatsens visar.

Dock ställer vi oss emot en sådan framställning där Tinderanvändare är uppdelade i väldigt oliktankande subkulturer och vi anser att internetdejting blivit så pass normaliserat de senaste 10 åren med ökat antal användare och en generellt mer positivt riktad bild mot dejtingsidor och appar som Tinder.

Metod

Det som i metoddelen av uppsatsen kan anses vara mest problematiskt rör processen kring urvalet av deltagande informanter. Det sätt som ansågs vara bäst var som tidigare beskrivet att annonsera ut att informanter till intervjuundersökningar kring Tinder där intresserade själv fick höra av sig, då det inte fanns tillgång till användarregister eller andra kontaktuppgifter som skulle kunnat bidra med god variation och möjlighet till större urval. Dock kan det här anses problematiskt att se till att de som sökte sig till undersökningen skulle kunna vara individer som upplever Tinder som normaliserat och inte upplever någon form av stigma alls. De som i sin tur inte söker sig till undersökningen skulle här kunna vara individer som faktiskt upplever förlägenhet i samband med Tinder och som skulle kunna bidra med intressanta fynd i samband kring normalisering. Dessa skulle därför rimligtvis inte självmant söka sig till undersökningen för att prata om något de i viss mån inte anses vara helt socialt accepterat där man är medveten om att det finns en risk att man kommer uppleva förlägenhet. Här fick det kompletterande snöbollsurvalet försöka fånga upp vissa av dessa informanter som annars skulle gått undersökningen helt förbi för att ge bättre nyanserad bild och bättre variation i materialet.

Ytterligare en del av urvalet som vi anser skulle kunna vara problematiskt rör variationen mellan deltagande män och kvinnor. I vår undersökning deltog fler kvinnor än män, 8 gentemot 2. Ytterligare problematik inom just dessa siffror rör det problem att större delen av en av de intervjuer som gjordes med manlig informant gick förlorat på grund att inspelningshaveri och att enbart delar av denna intervju gick att rädda. Den ojämna fördelningen skulle kunna ha påverkat det slutgiltiga resultatet om det skulle visa sig att män och kvinnor använder, normaliserar och upplever Tinder olika. Även om användandet mellan män och kvinnor inte skiljde sig åt i uppsatsens resultat finns det belägg från tidigare forskning att män och kvinnor upplever internetdejting olika (Pew Research Center, 2013). En del tidigare forskning visar på att män och kvinnor har olika upplevelser av internetdejting, exempelvis är det mer sannolikt att kvinnor obekväma eller besvärliga interaktioner med andra (Pew Research Center, 2013). Det skulle även kunna vara så att män och kvinnor skulle kunna uppleva olika delar av Tinder förläget eller inte och att de på så sätt utvecklar olika strategier för att hantera eventuellt stigma. Då detta inte varit uppsatsens huvudsyfte att undersöka så är det svårt att veta och i viss mån spekulera kring, men det är inte ett orimligt scenario.

Förslag till vidare forskning

Vidare forskning om mjukt stigma gällande andra aktiviteter förutom Tinder kan säkerligen gynnas av att använda de fynd som belysts i uppsatsen. Exempelvis kan den för uppsatsen unika strategin "avsägande av det egna engagemanget", tillsammans med andra strategier, möjligtvis användas för att undersöka normalisering/normifiering på andra områden.

Med de fynd som undersökningen genererat skulle man kunna tänka sig att vidare forskning på området skulle kunna ta perspektivet kring gamification. Att undersöka hur individer åtar sig ett perspektiv på företeelser som om dessa vore spel, även om företeelsens natur inte är sådan. Tinder skulle kunna ses som ett fenomen inom gamification då dess uppbyggnad och funktion lätt kan associeras till spel och därmed kan få relationsskapande att framstå som en lek eller ett spel (Fuchs, Fizek, Ruffino, & Schrape, 2014, s.7). Det vore här intressant att vidare se hur relationsskapande möjligtvis allt mer träder in i gamification och hur det skulle kunna påverka de normer och värderingar som råder.

Referenser

Aspers, P. (2011). *Etnografiska metoder*. Malmö: Liber.

Barraket, J. & Henry-Waring, M. (2008). Getting it on(line): Sociological perspectives on e-dating. *Journal Of Sociology*, 44(2), 149-165.
<http://dx.doi.org/10.1177/1440783308089167>

Becker, H. S., & Torhell, S., 1940. (2008). *Tricks of the trade: Yrkesknep för samhällsvetare* (1. uppl. ed.). Malmö: Liber.

Bogle, K. (2007). The Shift from dating to Hooking up in College: What Scholars Have Missed. *Sociology Compass*, 1(2), 775-788. <http://dx.doi.org/10.1111/j.1751-9020.2007.00031.x>

Boyd, D. & Ellison, N. (2007). Social Network Sites: Definition, History, and Scholarship. *Journal Of Computer-Mediated Communication*, 13(1), 210-230.
<http://dx.doi.org/10.1111/j.1083-6101.2007.00393.x>

Bryman, A. (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Malmö: Liber ekonomi.

Carling, M (2010, 15 april) Var fjärde relation börjar på nätet. *Svenska Dagbladet*. Hämtad 2016-12-20, från <http://www.svd.se/var-fjarde-relation-borjar-pa-natet>

eHarmony (2016) *About eHarmony*. Hämtad 2016-12-11, från <http://www.eharmony.com/about/eharmony/>

Fuchs, M., Fizek, S., Ruffino, P., & Schrape, N. (2014). *Rethinking Gamification* (1st ed.). Lüneburg: meson press by Hybrid Publishing Lab.

Giddens, A. (1992). *The transformation of intimacy* (1st ed.). Cambridge: Polity Press.

Goffman, E. (1967). *Interaction ritual*. New York: Anchor.

Goffman, E. (1963). *Stigma*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.

Goffman, E. (1990) *The Presentation of Self in Everyday Life*: London: The Penguin Group.

Glenn, N. & Marquandt, E. (2001). *Hooking Up, Hanging Out, and Hoping for Mr. Right* (pp. 4-68). New York: Institute for American Values.

Gudelunas, D. (2012). There's an App for that: The Uses and Gratifications of Online Social Networks for Gay Men. *Sexuality & Culture*, 16(4), 347-365.
<http://dx.doi.org/10.1007/s12119-012-9127-4>

- Hardey, M. (2002). Life beyond the screen: embodiment and identity through the internet. *The Sociological Review*, 50(4), 570-585. <http://dx.doi.org/10.1111/1467-954x.00399>
- Hobbs, M., Owen, S., & Gerber, L. (2016). Liquid love? Dating apps, sex, relationships and the digital transformation of intimacy. *Journal Of Sociology*.
<http://dx.doi.org/10.1177/1440783316662718>
- Hollander, P. (2004). The counterculture of the heart. *Society*, 41(2), 69-77.
doi:<http://dx.doi.org/10.1007/BF02712709>
- Hefner, V. & Wilson, B. (2016). *From Love at First Sight to Soul Mate: The Influence of Romantic Ideals in Popular Films on Young People's Beliefs about Relationships*
- Kelly, C. (2012) Sexism in Practice: Feminist Ethics Evaluating the Hookup Culture *Journal of Feminist Studies in Religion*, 28(2), 27-48.
- Kraus, R. (2010) We are not strippers: How Belly Dancers Manage a (Soft) Stigmatized Serious Leisure Activity. *Symbolic Interaction*, 33(3). 435-455.
<http://dx.doi.org/10.1525/si.2010.33.3.435>
- Kvale, S. & Torhell, S. (1997). *Den kvalitativa forskningsintervjun* (1st ed.). Lund: Studentlitteratur.
- Lambert, T., Kahn, A., & Apple, K. (2003). Pluralistic ignorance and Hooking up. *Journal Of Sex Research*, 40(2), 129-133. <http://dx.doi.org/10.1080/00224490309552174>
- Lawson, H. (2006). Dynamics of Internet dating. *Social Science Computer Review*, 24(2), 189-208. <http://dx.doi.org/10.1177/0894439305283402>
- Madden, M., & Lenhart, A. (2006). Online dating. Pew Internet & American Life Project. Tillgänglig på (<http://www.pewinternet.org>).
- Match (2016), *Om Match.com*. Hämtad den 2016-12-12, från <https://se.match.com/misc/proof.php>,
- Paul, E. & Hayes, K. (2002). The Casualties of 'Casual' Sex: A Qualitative Exploration of the Phenomenology of College Students' Hookups. *Journal Of Social And Personal Relationships*, 19(5), 639-661. <http://dx.doi.org/10.1177/0265407502195006>
- Paul, E., McManus, B., & Hayes, A. (2000). "Hookups": Characteristics and correlates of college students' spontaneous and anonymous sexual experiences. *Journal Of Sex Research*, 37(1), 76-88. <http://dx.doi.org/10.1080/00224490009552023>

Pew Research Centre,. (2013). *Online dating & Relationships* (pp. 2-57). Washinton, DC: Pew Research Centre.

Pew Research Center (2016). *Facts about online dating*. Hämtad 2016-12-09, från <http://www.pewresearch.org/fact-tank/2016/02/29/5-facts-about-online-dating/>

Reid, J., Elliott, S., & Webber, G. (2011). Casual Hookups to Formal Dates: Refining the Boundaries of the Sexual Double Standard. *Gender & Society*, 25(5), 545-568. <http://dx.doi.org/10.1177/0891243211418642>

Sautter, J., Tippet, R., & Morgan, S. (2010). The Social Demography of Internet dating in the United States. *Social Science Quarterly*, 91(2), 554-575. <http://dx.doi.org/10.1111/j.1540-6237.2010.00707.x>

Sumter, S., Vandenbosch, L., & Ligtenberg, L. (2016). Love me Tinder: Untangling emerging adults' motivations for using the dating application Tinder. *Telematics And Informatics*, 34(1), 67-78. <http://dx.doi.org/10.1016/j.tele.2016.04.009>

Tinder. (2016) *Press*. Hämtad 2016-12-01, från <https://www.gotinder.com/press>

Vetenskapsrådet. (2002). *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Stockholm: Vetenskapsrådet.

Bilagor

Bilaga 1 Kodschema

Deduktiva koder

1.0 Mjukt stigma

1.1 Önskade egenskaper

1.2 Upplevd förlägenhet

2.0 Strategier för normifiering

2.1 Motstånd

2.2 Hemlighetshållande

2.3 Förvrängning av ord

2.4 Upprätthålla personlig fasad

2.5 Defensivt andrande

2.6 Övriga strategier

3.0 Strategier för normalisering

3.1 Utbildning

4.0 Sociala normer

4.1 Eftersträvnadsvärda

4.2 Icke-eftersträvnadsvärda

5.0 Normalisering

4.1 Över tid

4.2 Omständigheter

Induktiva koder

6.1 Strategier för normifiering

5.1.1 Avsägande av eget engagemang

Bilaga 2. Informationsbrev

UPPSALA
UNIVERSITET

Informationsbrev gällande intervjustudie

Vi är två studenter som skriver en kandidatuppsats i sociologi vid Uppsala universitet. I uppsatsen undersöks hur Tinder används. Intervjuerna kommer att pågå i cirka 45 minuter och spelas in. Ditt intervjudeltagande kommer att vara anonymt. Materialet från intervjuerna kommer endast att användas i samband med uppsatsen och kommer inte att delas med någon utomstående. Material som presenteras i uppsatsen anonymiseras så att det inte kan spåras direkt till den som intervjuats.

Samtycke från informant

Jag ger härmed mitt samtycke till att bli intervjuad och inspelad. Jag är medveten om att jag när som helst under intervjuens gång kan välja vilka frågor jag svarar på och avbryta intervjun utan någon vidare förklaring. Jag ger samtycke till att material under denna intervju får användas i det utbildningssyfte som ges ovan.

_____ Namn, Ort och Datum

Kontaktuppgifter

Martin Selin, selinmartin@hotmail.com - 0709 300 128

Sebastian Rylander, sebastian.rylander@hotmail.com - 0733 498 393

Handledare

Henrik Fürst, Uppsala universitet, Sociologiska institutionen.